

بسم الله الرحمن الرحیم

اداب حج و ایام آن باید که چون مؤمن اراده سفر حج نماید
ذمه خود را از حقوق خدا و خلق پاک کرداند و وصیت کند
و روز نیکو برای سفر اختیار کند که قمر در عقرب نباشد و روز دوشنبه
و چهارشنبه و پیش از زوال روز جمعه نباشد و صبح شنبه بهترین
ساعتهاست برای سفر و بهتر آنست که سیم و پنجم و هشتم و سیزدهم
و شانزدهم و بیستم و بیست و پنجم و بیست و ششم ماه نباشد
و در هر وقت رفتن تصدق کند و عصای چوب بادام تلخ با
خود بردارد و چون عصا بردارد این آیه را بخواند و لما
توجه تلقاء مدین قال عسی ربی ان یهدینی سواء
السبیل

السبيل ولما ورد ماء مدين وجد عليه أمة من الناس
يسقون ووجد من دونهم امرأتين تذودان قال
ما خطبكما قالتا لا نسقي حتى يصدر الرعاء وأبونا
شيخ كبير فسقى لهما ثم تولى إلى الظل فقال رب إني
لما أنزلت إلي من خير فقير فجاءته إحداهما تمشي على
استحياء قالت إن أبي يدعوك ليجزيك أجر ما سقيت
لنا فلما جاءه وقص عليه القصص قال لا تخف نجوت
من القوم الظالمين قالت إحداهما يا أبت استأجره إن
خير من استأجرت القوي الأمين قال إني أريد أن أنكحك
إحدى ابنتي هاتين على أن تأجرني ثماني حجج فإن أتممت
عشرا فمن عندك وما أريد أن أشق عليك ستجدني

انشاء الله من الصالحين قال ذلك بيني وبينك ايما
الاجلين قضيت فلا عدوان على والله على ما نقول
وكيل و بايد مرحال روانه شدن بسوی حج تحت الحنک بر بندد
و چون خواهد بیرون رود و دو رکعت نماز در خانه بگذارد پس
بگوید اللهم انی استودعک نفسی واهلی ومالی وذریتی
ودنیای واخرتی وامانتی وخاتمة عملی و تمجید الهی بجا آورد
بگوید صلوات بر محمد وال محمد بفرستد و بگوید اللهم انی استودعک
الیوم دینی ونفسی ومالی واهلی وولدی وجیرانی واهل
خزانتی الشاهد منا والغائب وجمیع ما انعمت به
علی اللهم اجعلنا فی کنفک ومنعک وعبادک
عزّ جارک وجلّ ثناؤک وامتنع عائذک ولا اله
غیرک

عبدك توكلت على الحي الذي لا يموت والحمد لله الذي لم
يتخذ صاحبة ولا ولدا ولم يكن له شريك في الملك
ولم يكن له ولي من الذل وكبره تكبيرا الله اكبر
كبيرا والحمد لله كثيرا وسبحان الله بكرة واصيلا
برجون از خانه بيرون آيد بكويد بسم الله الرحمن الرحيم
لا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم اللهم اني اعوذ
بك من وعثاء السفر وكابة المنقلب وسوء المنظر
في الاهل والمال والولد اللهم اني اسئلك في سفري
هذا السرور والعمل بما يرضيك عني اللهم اقطع عني
بعده وشقته واصحبني فيه واخلفني في اهلي بخير
بس بكويد لا اله الا الله الحليم الكريم لا اله الا الله

العلي العظيم سبحان الله رب السموات السبع ورب الارضين
السبع ورب العرش العظيم والحمد لله رب العالمين
بس بكويد اللهم كن لي جارا من كل جبار عنيد ومن كل
شيطان مريد بس بكويد بسم الله دخلت وبسم الله
خرجت وفي سبيل الله اللهم اني اقدم بين يدي نسياني
وعجلتي بسم الله وما شاء الله في سفري هذا ذكرته
او نسيته اللهم انت المستعان على الامور كلها وانت
الصاحب في السفر والخليفة في الاهل اللهم هون
علينا سفرنا واطو لنا الارض وسيرنا فيها بطاعتك
وطاعة رسولك اللهم اصلح لنا ظهرنا وبارك لنا فيما
رزقتنا وقنا عذاب النار اللهم اني اعوذ بك من

وعثاء

وعثاء السفر وكآبة المنقلب وسوء المنظر في الأهل
والمال والولد اللهم أنت عضدي وناصري اللهم
اقطع عني بعده ومشقته واصحبني فيه واخلفني في أهلي
بخير ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم اللهم إني عبدك
وهذا حملانك والوجه وجهك والسفر إليك وقد
اطلعت على ما لم يطلع عليه أحد غيرك فاجعل سفري هذا
كفارة لما قبله من ذنوبي وكن عونا علي اكفني وعثه
ومشقته واعني من القول والعمل رضاك فإنما أنا
عبدك وبك ولك پس در جانماز ایستاده روی بجانب
کند متوجه شده سوره فاتحة الکتاب بخواند و روی بجانب راست
خود کرده بخواند و همچنین روی بجانب چپ کرده بخواند و هم

چنین آیة الکرسی نیز باین سه طرف بخواند وهم چنین معوذتین
را نیز بخواند پس بگوید اللّٰهم احفظنی واحفظ مامعی و
سلمنی وسلم مامعی وبلغنی وبلغ مامعی ببلاغک
الحسن الجمیل ودیگر بگوید اللّٰهم خل سبیلنا واحسن
تسیرنا واعظم عافیتنا ودیگر بگوید اعوذ باللّٰه مما عاذت
منه ملائکتک ملائکة اللّٰه من شر هذا الیوم ومن
شر الشیاطین ومن شر من غضب لاولیاء الله ورزقا
حلالا طیبا تسوقه الی وانا خافض فی عافیة بقوتک
وقدرتک اللّٰهم انی سرت فی سفری هذا بلا ثقة منی
لغیرک ولا رجاء لسواک فارزقنی فی ذلک شکرک ودعا
فیک ووفقنی لطاعتک وعبادتک حتی ترضی وبعد

الرضا

الرِّضا وچون بسرا بلندی کرسد باید بگوید که سبحان الله
وچون بلندی رود اللهُ اکبرُ ولا اِلٰهَ اِلّا اللهُ بگوید
ودر سفر این کلماترا بسیار بگوید اللّٰهُمَّ اجعل مسیری عِبَرًا و
صمتی تفکرًا وکلامی ذِکرًا واگر چنین واقع شود که در سفر تنها
باند این دعا را بخواند که ما شاء الله لا حول ولا قوة الّا
باللهِ العلیِّ العظیم اللّٰهُمَّ آنِسْ وحشتی واعنی علی وحدتی
وادِغْ غیبتی وچون بمنزلی فرود آید بگوید که اللّٰهُمَّ انزِلنی منزلًا
مبارکًا وانت خیر المنزلین وچون بدهی یا شهری برسد این دعا
بخواند اللّٰهُمَّ اِنّی اسئلک خیرها واعوذ بک من شرها اللّٰهُمَّ
حَبِّبْنا الی اهلها وحَبِّبْ صالحی اهلها الینا واگر راه را کم
کم کند فریاد کند که یا صالح یا ابا صالح ارشدونا الی

الطريق رحمكم الله وچون نيت غسل احرام حج نيت كند

غسل احرام عمره تمتع ميباسيكنم قربة الى الله وچون غسل كند ابتدا

بخواند بسم الله وبالله اللهم اجعله لي نورا وطهورا وحرزا

وامنا من كل خوف وشفاء من كل داء وسقم اللهم طهرني

وطهر لي قلبي واشرح لي صدري واجر على لساني محبتك و

مدحتك والثناء عليك فانه لا قوة لي الا بك وقد علمت

صلوات الله

ان قوام ديني التسليم لامرك والاتباع لسنة نبيك

الذي

عليه واله وچون جامه احرام پوشد ابتدا بخواند الحمد لله الذي رزقني

ما اواري به عورتي واودي فيه فرضي واعبد فيه ربي

وانتهي فيه الى ما امرني الحمد لله الذي قصدته فبلغني

واردته فاعانني وقبلني ولم يقطع بي ووجهه اردت

فسلمني

فَسَلِّمْنِي فَهُوَ حِصْنِي وَكَهْفِي وَحِرْزِي وَظَهْرِي وَمَلاذِي

وَمَلْجَائِي وَمَنْجَايَ وَذُخْرِي وَعُدَّتِي وَشِدَّتِي وَرَجَائِي

وچون از نماز احرام فارغ شود حمد وثناى الهى بجا آورد وصلوات

بر محمد وآل وى فرستد بگويد اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ اَنْ تَجْعَلَنِي

مِمَّنِ اسْتَجَابَ لَكَ وَاٰمَنَ بِوَعْدِكَ وَاتَّبَعَ اَمْرَكَ فَاِنِّي عَبْدُكَ

وَفِي قَبْضَتِكَ لا اُوقَى اِلَّا مَا وَقَيْتَ وَلا آخُذُ اِلَّا مَا اَعْطَيْتَ

وَقَدْ ذَكَرْتَ الْحَجَّ فَاَسْئَلُكَ اَنْ تَعْزِمَ لِي عَلَيْهِ عَلَى كِتَابِكَ

وَسُنَّةِ نَبِيِّكَ وَتُقَوِّيَنِي عَلَى مَا ضَعُفْتُ عَنْهُ وَتُسَلِّمَ مِنِّي مَنَاسِكِي

فِي يُسْرٍ مِنْكَ وَعَافِيَةٍ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَفْدِكَ الَّذِي رَضِيتَ

وَارْتَضَيْتَ وَسَمَّيْتَ وَكَتَبْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّي خَرَجْتُ مِنْ شُقَّةٍ

بَعِيدَةٍ وَاَنْفَقْتُ مَالِي ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ اَللّٰهُمَّ فَتَمِّمْ لِي حَجِّي

وعمرتي اللهم اني اريد التمتع بالعمرة الى الحج على كتابك
وسنة نبيك صلواتك عليه وآله فان عرض لي عارض
يحبسني فحلني حيث حبستني لقدرك الذي قدرت علي
اللهم ان لم تكن حجة فعمرة احرم لك شعري وبشري
ولحمي ودمي وعظامي ومخي وعصبي من النساء والثياب
والطيب ابتغي بذلك وجهك والدار الآخرة وسنت
كما اشار كند تلبيات اربع كرمكويد لبيك ذا المعارج لبيك
لبيك داعيا الى دار السلام لبيك لبيك غفار الذنوب
لبيك لبيك اهل التلبية لبيك لبيك ذا الجلال والاكرام
لبيك لبيك تبدئ والمعاد اليك لبيك لبيك تستغني
ويفتقر اليك لبيك لبيك مرهوبا ومرغوبا اليك

لبيك

لبيك لبيك اله الحق لبيك لبيك ذا النعماء والفضل

الحسن الجميل لبيك لبيك كشاف الكرب العظام لبيك

لبيك عبدك وابن عبديك لبيك لبيك يا كريم واكر لبيك

استغفار ايتمز زياده كند بهرات لبيك اتقرب اليك بمحمد

وال محمد لبيك بحجة وعمرة معا لبيك لبيك هذه عمرة

تلبية

متعة الى الحج لبيك لبيك اهل التلبية لبيك لبيك

تمامها وبلاغها عليك لبيك د دروفت واطل بندن بمكه

معظمه تعليمي حوورايه ست بكبرد واستغفار ايتدرانده اللهم انك

قلت في كتابك وقولك الحق واذن في الناس بالحج يأتوك

رجالا وعلى كل ضامر يأتين من كل فج عميق اللهم اني ارجو

ان اكون ممن اجاب دعوتك وقد جئت من شقة بعيدة

وَمِنْ فَجٍّ عَمِيقٍ سَامِعًا لِنِدَائِكَ وَمُسْتَجِيبًا لَكَ مُطِيعًا لِأَمْرِكَ
وَكُلُّ ذَلِكَ بِفَضْلِكَ عَلَيَّ وَإِحْسَانِكَ إِلَيَّ فَلَكَ الْحَمْدُ عَلَى
مَا وَفَّقْتَنِي لَهُ أَبْتَغِي بِذَلِكَ الزُّلْفَةَ عِنْدَكَ وَالْقُرْبَةَ إِلَيْكَ
وَالْمَنْزِلَةَ لَدَيْكَ وَالْمَغْفِرَةَ لِذُنُوبِي وَالتَّوْبَةَ عَلَيَّ بِهَا بِمَنِّكَ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَحَرِّمْ بَدَنِي عَلَى النَّارِ وَآمِنِّي
مِنْ عَذَابِكَ وَعِقَابِكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَسُنَّت
است كه از در بنى شيبه داخل مسجد شود يا اگر از باب السلام درآيد را
بيايد تا ستونهاى كه در بنى شيبه آنجا بوده و با آرام دل و تن و پاى برهنه
داخل شود در مسجد با ايستد و بگويد السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا
النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ بِسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ وَمَا شَاءَ اللَّهُ
وَالسَّلَامُ عَلَى أَنْبِيَاءِ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَآلِهِ

والديه السلام على ابراهيم خليل الله والحمد لله رب العالمين

بسم الله وبالله ومن الله والى الله وما شاء الله

وعلى ملة رسول الله صلى الله عليه وآله وخير الاسماء

لله والحمد لله والسلام على رسول الله السلام على محمد

بن عبد الله السلام عليك ايها النبي ورحمة الله وبركاته

والسلام على انبياء الله ورسله والسلام على ابراهيم خليل

الرحمن السلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين السلام

علينا وعلى عباد الله الصالحين اللهم صل على محمد و

آل محمد وبارك على محمد وآل محمد وارحم محمدا وآل

محمد كما صليت وباركت وترحمت على ابراهيم وآل محمد

انك حميد مجيد اللهم صل على محمد عبدك ورسولك

وعلى ابراهيم خليلك وعلى انبيائك ورسلك وسلم
عليهم وسلام على المرسلين والحمد لله رب العالمين
اللهم افتح لي ابواب رحمتك واستعملني في طاعتك و
مرضاتك واحفظني بحفظ الايمان ابدا ما ابقيتني
جل ثناء وجهك الحمد لله الذي جعلني من وفده وزواره
وجعلني ممن يعمر مساجده وجعلني ممن يناجيه اللهم
عبدك ورسولك وزائرك في بيتك وعلى كل ماتي حق
ممن اتاه وزاره وانت خير ماتي واكرم مزور فاسئلك
يا الله يا رحمن وبانك انت الله لا اله الا انت وحدك
لا شريك لك وبانك واحد احد صمد لم يلد ولم يولد
ولم يكن له كفوا احد احد وان محمدا عبدك ورسولك

صلى الله

صلى الله عليه وآله أهل بيته يا جواد يا ماجد يا جبار وعلى

يا كريم اسألك ان تصلي على محمد وآل محمد وان تجعل

تحفتك اياي من زيارتي اياك ان تعطيني فكاك

رقبتي من النار پس سه بار بگويد اللهم فك رقبتي من

النار پس بگويد واوسع علي من رزقك الحلال الطيب

وادرأ عني شر شياطين الجن والانس وشر فسقة العرب والعجم

پس داخل مسجد شود و بگويد بسم الله وبالله وعلى ملة رسول

الله صلى الله عليه وآله پس تمام ابروارد و رو بكعبه معظمه كند

وبگويد اللهم اني اسألك في مقامي هذا في اول مناسكي

ان تقبل توبتي وان تجاوز عن خطيئتي وتضع عني وزري

الحمد لله الذي بلغني بيته الحرام اللهم اني اشهد ان

هذا بيتك الحرام الذي جعلته مثابة للناس وأمنا
مباركا وهدى للعالمين اللهم العبد عبدك و
البلد بلدك والبيت بيتك جئت اطلب رحمتك
وأؤم طاعتك مطيعا لأمرك راضيا بقدرك أسئلك
مسئلة الفقير إليك الخائف لعقوبتك اللهم افتح لي
أبواب رحمتك واستعملني بطاعتك ومرضاتك بس خطاب
بكعبه معظمه كنذ وبكويد الحمد لله الذي عظمك وشرفك
وكرمك ثم جعلك مثابة للناس وأمنا مباركا وهدى
للعالمين چون نظر شى بحجر الاسود افتد روى بسوى او كنذ و بكويد
الحمد لله الذي هدينا وما كنا لنهتدي لولا أن هدينا الله ليهدينا
سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر من

مِنْ خَلْقِهِ وَاللّٰهُ أَكْبَرُ مِمَّا أَخْشَى وَأَحْذَرُ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَيُمِيتُ

وَيُحْيِي وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

كَأَفْضَلِ مَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِ إِبْرَاهِيمَ

إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ

جميع الناس

الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أُومِنُ بِوَعْدِكَ وَأُصَدِّقُ رُسُلَكَ

وَأَتَّبِعُ كِتَابَكَ دو حرف نزدیک حجر الاسود رسد دستها را بردارد

وحمد وثنای الهی بجا آورد وصلوات بر محمد وآل محمد بفرستد وبگوید

اللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي پس دست بحجر مالد واگر نتواند اشاره کند وبگوید

اللّٰهُمَّ أَمَانَتِي أَدَّيْتُهَا وَمِيثَاقِي تَعَاهَدْتُهُ لِتَشْهَدَ لِي بِالْمُوَافَاةِ

اللّٰهُمَّ تَصْدِيقًا بِكِتَابِكَ وَعَلَى سُنَّةِ نَبِيِّكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا

إِلَٰهَ إِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

آمَنْتُ بِاللهِ وَكَفَرْتُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاللَّاتِ وَالْعُزَّىٰ

وَعِبَادَةِ الشَّيْطَانِ وَعِبَادَةِ كُلِّ نِدٍّ يُدْعَىٰ مِنْ دُونِ اللهِ و اگر

هر اینها نتواند خواند بعضی از آنچه خواند و بگوید اللَّهُمَّ إِلَيْكَ بَسَطْتُ

يَدِي وَفِيمَا عِنْدَكَ عَظُمَتْ رَغْبَتِي فَاقْبَلْ سُبْحَتِي وَاغْفِرْ لِي وَارْ

حَمْنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَمَوَاقِفِ الْخِزْيِ

ابتدا

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ و بهتر آنست که اول دو حجر الاسود کرد اینده

بخواند آداب طواف عمره تمتع در حال طواف ابتدا از بخواند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يُمْشَىٰ بِهِ عَلَىٰ ظُلَلِ الْمَاءِ كَمَا

يُمْشَىٰ بِهِ عَلَىٰ جُدَدِ الْأَرْضِ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَهْتَزُّ لَهُ

وَأَقْدَامُ مَلَائِكَتِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي دَعَاكَ بِهِ مُوسَىٰ

مِنْ جَانِبِ الطُّورِ فَاسْتَجَبْتَ لَهُ وَأَلْقَيْتَ عَلَيْهِ مَحَبَّةً مِنْكَ

وأسألك

وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي غَفَرْتَ بِهِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ

مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ وَأَتْمَمْتَ عَلَيْهِ نِعْمَتَكَ أَنْ

تَفْعَلَ بِي كَذَا وَكَذَا و حاجت خود را طلبيد و چون به ناودان كعبه

برسد بگويد سَائِلُكَ فَقِيرُكَ مِسْكِينُكَ بِبَابِكَ فَتَصَدَّقْ عَلَيْهِ

بِالْجَنَّةِ اللّٰهُمَّ أَلْبَيْتُ بَيْتُكَ وَالْحَرَمُ حَرَمُكَ وَالْعَبْدُ

عَبْدُكَ وَهٰذَا مَقَامُ الْعَائِذِ بِكَ الْمُسْتَجِيرِ بِكَ مِنَ النَّارِ

فَأَعْتِقْنِي وَوَالِدَيَّ وَأَهْلِي وَمَالِي وَوَلَدِي وَإِخْوَانِي الْمُؤْمِنِينَ

مِنَ النَّارِ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ و بعد از آن صلوات بفرستد بر محمد

و آل محمد و هر چند به كعبه رسد صلوات بفرستد و چون

بحجر حضرت اسمعيل رسد سر بردارد و نگاه بناودان طلا كند

و بگويد اللّٰهُمَّ أَدْخِلْنِي الْجَنَّةَ وَأَجِرْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ

وعافني من السقم واوسع علي من الرزق الحلال وادرا
عني شر فسقة الجن والانس وشر فسقة العرب والعجم
وچون ارجح بکذرد دو بت کعبه ر سد بکوید یا ذا المن
والطول والجود والكرم ان عملي ضعيف فضاعفه لي
وتقبله مني انك انت السميع العليم وچون برکن یمانی
برسد دست بر دارد و بکوید یا الله یا ولي العافية وخالق
العافية والمنعم بالعافية ورازق العافية والمنان
بالعافية والمتفضل بالعافية علي وعلى جميع خلقك
ورحمن الدنيا والاخرة ورحيمهما صل على محمد وال محمد
وارزقنا العافية وتمام العافية والشكر على العافية
في الدنيا والاخرة يا ارحم الراحمين پس بجانب کعبه ملا
کند

کندو بکوید الحمد لله الذی شرفک و عظمک والحمد لله الذی

بعث محمداً نبیاً و علیاً اماماً اللهم اهد لی خیار

خلقک و جنبنی شرار خلقک و چون میان رکن یمانی و حجر

الاسود رسد بکوید ربنا آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة

حسنة و قنا عذاب النار و در حال طواف بکوید اللهم

انی الیک فقیر و انی خائف مستجیر فلا تغیر جسمی و لا

تبدل اسمی و صلوات بسیار بفرستد و همه ارکان را در بر گیرد و دیده

خود را در مستجار ابا ستان بالد خصوصاً رکن عراقی و رکن یمانی

شود

و بعضی گفته‌اند و لحبت دست ما بدان مالیده بو رکن یمانی و حجر در

هفتم بمستجار رسد و آن پشت کعبه است نزدیک برکن یمانی برابر در خانه

بایستد و دستها و خود را بکشاید بجانب دیوار و شکم خود را برو بالد

بكعبه وبكويد اللهم البيت بيتك والعبد عبدك

وهذا مقام العائذ بك من النار اللهم من قبلك الروح

ان والفرج والعافية اللهم عملي ضعيف فضاعفه لي واغفر

لي ما اطلعت عليه مني وخفي على خلقك استجير بالله

من النار وبكويد اللهم ان عندي افواجا من ذنوب

وافواجا من خطايا وعندك افواج من مغفرة وافواج

من رحمة يا من استجاب لابغض خلقه اليه اذ قال انظرني

الى يوم يبعثون استجب لي پس چون بحجر الاسود رسد بكويد

اللهم قنعني بما رزقتني وبارك لي فيما اتيتني

خواهند كه از اركانها ابو سيد ازجاى كرفته شان كنند كه بعد از

اغال باز بجاى خود ايد واز ابجار وابن شود تا زياد وكم نشود

وچون اكر

وچون دو رکعت نماز طواف را بجا آورد و حمد و ثنای الهی بجا آورد

وصلوات بر محمد و آل او فرستاد باید دعا را بخواند اللهم تقبل

منی ولا تجعله آخر العهد منی الحمد لله بمحامده کلها علی

نعمائه کلها حتی ینتهی الحمد الی ما یحب ربی ویرضی اللهم

صل علی محمد وآل محمد وتقبل منی وطهر قلبی وزک

عملی پس بگوید اللهم ارحمنی بطواعیتی ایاک وطواعیتی

رسولک صلی الله علیه وآله اللهم جنبنی ان اتعدی

حدودک واجعلنی ممن یحبک ویحب رسولک صلی

علیه وآله وملائکتک وعبادک الصالحین پس سجده

رود و بگوید سجد لک وجهی تعبدا ورقا لا اله الا

انت حقا حقا الاول قبل کل شیء والآخر بعد کل

وَهَا اَنَا ذَا بَيْنَ يَدَيْكَ نَاصِيَتِي بِيَدِكَ فَاغْفِرْ لِي اِنَّهُ
لَا يَغْفِرُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ غَيْرُكَ فَاغْفِرْ لِي فَاِنِّي مُقِرٌّ بِذُنُوبِي
عَلَى نَفْسِي وَلَا يَدْفَعُ الذَّنْبَ الْعَظِيمَ غَيْرُكَ پس متوجه صفا
وَمروه شود ودر وقت متوجه شدن حجر الاسود را ببوسد و پیشها مالیدن
ماند بالد واز آب زمزم بخورد ودر وقت آب خوردن بگوید
اَللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا وَاسِعًا وَشِفَاءً
مِنْ كُلِّ دَاءٍ وَسُقْمٍ وسنت که خود بدست خود آب بکشند از دلوی
که مقابل حجر الاسود است و بوسه نیت و بشکم ریزد و همان افعال را
بجا آورد و باز بنزد حجر الاسود آید و همان افعال را بجا آورد
پس متوجه کوه صفا شود از آن دری که حضرت رسول خدا بدر رفته است
و آن دریست که محاذی حجر الاسود است و با آرام تن و با آرام دل برود تا بالای

کوه

کوه صفانا نظر کنه خانه کعبه‌یه روبر کرمه عراق کنه و حمد و ثنای

الهی بجا آورد و از نعمتهای الهی برخورد تبارد انچه میتواند پس

هفت نوبت الله اکبر و هفت نوبت الحمد لله و هفت نوبت لا

اله الا الله بکوید پس سه مرتبه بکوید لا اله الا الله وحده

لا شریک له له الملک وله الحمد یحیی و یمیت و هو یمیت و یحیی

و هو حی لا یموت و هو علی کل شیء قدیر پس صلوات بر محمد

و آل محمد بفرستد دیکر سه نوبت بکوید الله اکبر علی ما هدانا

والحمد لله علی ما اولینا والحمد لله الحی القیوم والحمد لله

الحی الدائم و سه نوبت بکوید اشهد ان لا اله الا الله

و اشهد ان محمدا عبده و رسوله لا نعبد الا ایاه

مخلصین له الدین ولو کره المشرکون و سه نوبت بکوید.

اللهم انی اسئلک العفو والعافیة والیقین فی الدنیا
والاخرة وسه نوبت بگوید اللهم آتنا فی الدنیا حسنة
وفی الاخرة حسنة وقنا عذاب النار سی صد مرتبه الله اکبر
بگوید وصد مرتبه لا اله الا الله بگوید وصد مرتبه الحمد لله
بگوید وصد مرتبه سبحان الله سی بگوید الحمد لله لا اله
الا الله وحده لا شریک له انجز وعده ونصر عبده
وغلب الاحزاب وحده فله الحمد وله الملک وحده اللهم
بارک لی فی الموت وفیما بعد الموت اللهم انی اعوذ بک
من ظلمة القبر ووحشته اللهم اظلنی فی ظل عرشک
یوم لا ظل الا ظلک وبسیار بگوید استودع الله الرحمن
الرحیم الذی لا تضیع ودائعه دینی ونفسی واهلی

اللهم استعملني على كتابك وسنة نبيك وتوفني
على ملتك واعذني من الفتنة پس سه نوبت بگوید الله
اكبر و سيوم دو نوبت مجموع اين علم را اعاده كند پس بگويد الله اكبر
بگويد پس نوبت دوم بگر مجموع اين علم را اعاده كنند واكرم استواند
بعضي ازان را اعاده كند پس اين دعا را بخواند اللهم اغفر لي
كل ذنب اذنبته قط فان عدت فعد علي بالمغفرة وانك
انت الغفور الرحيم اللهم افعل بي ما انت اهله فانك
ان تفعل بي ما انت اهله ترحمني وان تعذبني فانت غني ان
عن عذابي وانا محتاج الى رحمتك فيا من انا محتاج الى رحمته
ارحمني اللهم ولا تفعل بي ما انا اهله فانك ان تفعل
بي ما انا اهله تعذبني ولم تظلمني اصبحت اتقي عدلك
ولا اخاف جورك فيا من هو عدل لا يجور ارحمني پس بگويد

يَا مَنْ لَا يَخِيبُ سَائِلُهُ وَلَا يَنْفَدُ نَائِلُهُ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ
مُحَمَّدٍ وَأَعِذْنِي مِنَ النَّارِ بِرَحْمَتِكَ در حدیث است که هر که در ماهِ
رمضان [illegible] عند الله تعالى در میان بیست و پنجم در وقت افطار
[illegible] بگوید مال او زیاده شود پس باید که طول دهد ایستادن را در صفا
و در پایه چهارم امید عفار را بخواند رو بکعبه اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ النَّارِ عَذَابِ الْقَبْرِ وَفِتْنَتِهِ وَغُرْبَتِهِ وَوَحْشَتِهِ وَ
ظُلْمَتِهِ وَضِيقِهِ وَضَنْكِهِ اَللّٰهُمَّ أَظِلَّنِي فِي ظِلِّ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا
ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ پس از آن پایین باید و نزد حجر رود و ابهری کند و بگوید
يَا رَبَّ الْعَفْوِ يَا مَنْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ يَا مَنْ أَوْلَى بِالْعَفْوِ يَا مَنْ يُثِيبُ
عَلَى الْعَفْوِ الْعَفْوَ الْعَفْوَ يَا جَوَادُ يَا كَرِيمُ يَا قَرِيبُ يَا بَعِيدُ
ارْدُدْ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَاسْتَعْمِلْنِي بِطَاعَتِكَ وَمَرْضَاتِكَ وَ
بهتر است که در پله چهارم [illegible] کند و در حکم نیت مانند تا
فارغ شود و در حال نشستن بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ وَاللّٰهُ

اکبر وصلی الله علی محمد و آله اللهم اغفر وارحم وتجاوز

عما تعلم وانت الاعز الاکرم واهدنی للتی هی اقوم

اللهم انی علی ضعیف فضلا عمری وتقبل عنی اللهم

لک سعیی وبدعوتی وقوتی تقبل منی یا من یقبل عمل

المتقین وچون ارتحل رمتی بکذرد بکوید یا ذا المن والفضل

والکرم والنعماء والجود اغفر لی ذنوبی انه لا یغفر الذنوب

الا انت یا کریم وچون بمروه رسد سنت است که بکوید بالا ورود

ودعا ها که در صفا خوانده بخواند وبکوید یا من امر بالعفو یا من

یجزی علی العفو یا من دل علی العفو یا من زین العفو یا من یثیب علی

العفو یا من یحب العفو یا من یعطی علی العفو یا من یعفو علی

العفو یا رب العفو العفو العفو العفو وسعی کند در کرد

وخود را بکرّ بدهد و دعا بسیار بکند و ماثور یعنی آنکه دعا بخواند

اللّهُمَّ اِنّی اَسْئَلُکَ حُسْنَ الظَّنِّ بِکَ عَلی کُلِّ حالٍ وَصِدْقَ

النِّیَّةِ فِی التَّوَکُّلِ عَلَیْکَ و واجبست که هفت شوط سعی کند میان

صفا و مروه که دو مقدار یکی حساب کند و برگشتن را یکی بس و احرام

حج بگیرد و بهتر آنست که در روز هشتم بعد از نماز ظهر و عصر احرام بگیرد

و غسل احرام و آداب آن و نیت و دعا بنحوی که در احرام عمره مذکور شد

بعمل آورد یا آنکه در غسل نیت کند که غسل احرام حج اسلام حج تمتع میکنم

قربة الی الله و همچنین جامه احرام را با دو میکر بگشاید و بپوشد و نیت

کند که دو جامه احرام میپوشم در حج اسلام حج تمتع از جهت آنکه واجبست قربة

الی الله و بهتر آنست که لبیک نیت حج را اجمالا کند که حج میکنم حج اسلام

حج تمتع از جهت آنکه واجبست قربة الی الله و نیت احرام بکند که احرام

میبندم

میکنیم بحج اسلام حج تمتع و تلبیات میگوییم از جهت عقد لبس الحرام

از برای آنکه واجبست هر دو قربة الی الله تعالی لبیک اللهم

لبیک با امر و در اینجا مجزا نیست که تلبیه را مقارن احرام دارد

یا فاصله کند و احوط آنست که او را مقارن سازد و چون بر قطار

که مشهور است که او را اصح میگویند هنوز نبودم رسیده تلبیه بگوید

و چون مشرف شود بابطح با آواز بلند بگوید و بهتر آنست که قبل از

نیت این دعا بخواند اللهم انی ارید الحج فیسره لی وحلنی

حیث حبستنی لقدرک الذی قدرت علی و بگوید احرم

لک شعری و بشری و لحمی و دمی من النساء و الثیاب و

الطیب ارید بذلک وجهک و الدار الآخرة وحلنی

حیث حبستنی لقدرک الذی قدرت علی نیز تلبیه گوید

کد بعنوان کرد در تلبیه کرد بجای لَبَّیْکَ بِحَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تا آخر
میگوید لَبَّیْکَ بِحَجَّةٍ تَمامُها وَبَلاغُها عَلَیْکَ پس متوجه
منی شود و اگر این دعا را در حال احرام بخواند بهتر است که لا
اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْحَلِیمُ الْکَرِیمُ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ الْعَلِیُّ
الْعَظِیمُ سُبْحانَ اللّٰهِ رَبِّ السَّمٰواتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْاَرَضِینَ
السَّبْعِ وَما فِیهِنَّ وَما بَیْنَهُنَّ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعالَمِینَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ اَنْ
تَجْعَلَنِی مِمَّنِ اسْتَجابَ لَکَ وَآمَنَ بِوَعْدِکَ وَاتَّبَعَ کِتابَکَ
وَاَمْرَکَ فَاِنِّی عَبْدُکَ وَفِی قَبْضَتِکَ لا اُوقی اِلَّا ما
اَوْقَیْتَ وَلا آخُذُ اِلَّا ما اَعْطَیْتَ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُرِیدُ
ما اَمَرْتَ بِهِ مِنَ الْحَجِّ عَلیٰ کِتابِکَ وَسُنَّةِ نَبِیِّکَ

صلواتك عليه وآله فقوني على ما ضعفت عنه و

يسره لي وتقبله مني وتسلم مني مناسكي في يسر منك

وعافية واجعلني من وفد حجاج بيتك الذين

رضيت عنهم وارتضيت وسميت وكتبت اللهم

ارزقني قضاء مناسكي في يسر منك وعافية وأعني عليه

وتقبله مني اللهم وان يعرض لي عارض يحبسني فخلني

حيث حبستني لقدرك الذي قدرت علي واصرف عني

سوء القضاء وسوء القدر واحرم لك وجهي وشعري

وبشري ولحمي ودمي ومخي وعظامي وعصبي من النساء و

الطيب والثياب ابتغاء بذلك وجهك الكريم والدار

الآخرة ثم تلبيه كثيرة بلبو وحزن متوجه من شوق بكويه اللهم اياك

أَرْجُو وَإِيَّاكَ أَدْعُو فَبَلِّغْنِي أَمَلِي وَأَصْلِحْ لِي عَمَلِي

و بارام تن و دل از روی تسبیح و تهلیل و ذکر حق سبحانه و تعالی و چون بمنی رسد

بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي أَقْدَمَنِيهَا صَالِحًا فِي عَافِيَةٍ وَبَلَّغَنِي

هٰذَا الْمَكَانَ بگوید اَللّٰهُمَّ هٰذِهِ مِنًى فَهَبْ لِي مَا مَنَنْتَ

بِهِ عَلَيْنَا مِنَ الْمَنَاسِكِ فَأَسْئَلُكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ

بِهِ عَلَى أَنْبِيَائِكَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ

سنت است که نماز فریضه در منی بگزارد و بهتر آنست که این همه نمازها در مسجد خیف بجای آورد و چون نماز صبح بجای آورد تعقیب کند تا طلوع آفتاب و روانه شود

بعرفات و بگوید اَللّٰهُمَّ إِلَيْكَ صَمَدْتُ وَإِيَّاكَ اعْتَمَدْتُ

وَوَجْهَكَ أَرَدْتُ أَسْئَلُكَ أَنْ تُبَارِكَ لِي فِي رِحْلَتِي وَأَنْ

تَقْضِيَ لِي حَاجَتِي وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ تُبَاهِي بِهِ الْيَوْمَ مَنْ

مَنْ هُوَ اَفْضَلُ مِنِّی و تلبیه بگوید تا بعرفات و چون بعرفات رسد

تلبیه را قطع کند و چون آفتاب زوال شود در عرفات نیت کند که من ایستم در عرفات

در عرفات تا شام در حج اسلام حج تمتع از جهت آنکه واجب است قربةً الی الله

و در حکم نیت باشد تا فارغ شود و واجب است تا شام در عرفات بماند و نیت

در دوام وقوف با طهارت باشد و در وقت زوال غسل کند و نماز پیشین و عصر

جمع کند و هر چه موجب پریشانی خاطر است از خود دور کند و نماز ظهر و عصر

در اول وقت بجا آورد و بیک اذان و دو اقامه و وقوف کند در جنب

کوه نشیب بلکه از بلند آید در پایین کوه و وقوف کند در زمین

هموار و با اصحاب خود مجتمع باشند پهلوی یکدیگر و فرجه در میان

خود نگذارند و بعد از نماز بایستد و مشغول دعا شود و رو بقبله

کند و دل خود را متوجه حق تعالی سازد و ثنای الهی بجا آورد و تمجید

وتهلیل کند و هر یک از الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله
و لا اله الا الله صد مرتبه بگوید و آیة الکرسی صد نوبة
بخواند و صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد صد نوبت و انا انزلناه
صد نوبت بخواند و لا حول و لا قوة الا بالله صد نوبة
بگوید و قل هو الله احد صد نوبت و سعی کند در دعا و تضرع
برای خود و جمیع خویشان و برادران مؤمن خود و دعاهای منقول
را بخواند خصوصا دعای صحیفه کامله و دعای حضرت امام حسین ع
و دیگر بگوید اللهم انی عبدک فلا تجعلنی من اخیب
وفدک و ارحم مسیری الیک من الفج العمیق اللهم
رب المشاعر کلها فک رقبتی من النار و اوسع علی من
رزقک الحلال و ادرأ عنی شر فسقة الجن و الانس اللهم

لا تمکر

لا تمكر بي ولا تخدعني ولا تستدرجني اللهم إني أسئلك
بجلالك وجودك وكرمك ومنك وفضلك يا أسمع
السامعين ويا أبصر الناظرين ويا أسرع الحاسبين
ويا أرحم الراحمين أن تصلي على محمد وآل محمد وأن
تفعل بي كذا وكذا وحاجت خود را نام برد ودست
بجانب آسمان بردارد وبگويد اللهم إن حاجتي التي
التي إن أعطيتها لم يضرني ما منعتني والتي إن
منعتنيها لم ينفعني ما أعطيتها أعطيتني أسئلك خلاص
رقبتي من النار اللهم إني عبدك وملك يدك ناصيتي
بيدك وأجلي بعلمك أسئلك أن توفقني لما يرضيك
عني وأن تسلم مني مناسكي التي أريتها خليلك إبراهيم

صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَدَلَلْتَ عَلَيْهَا بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ

عَلَيْهِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنِي مِمَّنْ رَضِيتَ عَمَلَهُ وَاَطَلْتَ عُمْرَهُ

وَاَحْيَيْتَهُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَيٰوةً طَيِّبَةً يَس يَكْو يَدْ لَا

اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ

يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلٰى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اَللّٰهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي تَقُولُ وَخَيْرًا

مِمَّا نَقُولُ وَفَوْقَ مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ اَللّٰهُمَّ لَكَ صَلَوٰتِي

وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي وَلَكَ تُرَاثِي وَبِكَ حَوْلِي

وَمِنْكَ قُوَّتِي اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَعُوذُ بِكَ مِنَ الْفَقْرِ وَمِنْ

وَسْوَاسِ الصَّدْرِ وَمِنْ شَتَاتِ الْاَمْرِ وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ خَيْرَ الرِّيَاحِ وَاَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا

تَجِيءُ

تجنبي به الرياح واسألك خير الليل وخير النهار اللهم اجعل
في قلبي نورا وفي سمعي وبصري نورا وفي لحمي ودمي وعظامي
وعروقي ومقعدي ومقامي ومدخلي ومخرجي نورا
واعظم لي نورا يا رب القاك انك على كل شيء قدير
وما تواند اين دو راز خيرات وصدقات تقصير نكند خصوصا
بنده از اذكر دو وما شاء الله ولا قوة الا بالله صد بار
بكويد واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك
له الملك وله الحمد يحيي ويميت ويحيي وهو حي لا
يموت بيده الخير وهو على كل شيء قدير صد بار بشمرده اين
اول سورة البقرة را بخواند وديكر بخواند قل هو الله سه نوبت
وآية الكرسي بخواند واين سخن ان ربكم الله الذي خلق

يوم

السموات والارض في ستة ايام ثم استوى على العرش يغشي

الليل النهار يطلبه حثيثا والشمس والقمر والنجوم

مسخرات بامره الا له الخلق والامر تبارك الله رب

العالمين و تا باز نخواند پس معوذتين بخواند بعد از ان حمد

بنعم الهی هر یکبند و یک دیگر را بشمارد آنچه از اهل و مال

و نعمت و دفع و بلاها بگوید اللهم لك الحمد على نعمائك

التي لا تحصى بعدد و لا تكافى بعمل و صلوات بر محمد

و آل محمد بفرستد و بگوید اسئلك يا الله يا رحمن بكل

اسم هو لك و اسئلك بقوتك و قدرتك و عزتك

و بجميع ما احاط به علمك و بار كانك كلها و بحق رسولك

صلواتك عليه و آله و باسمك الاكبر و باسمك العظيم

الّذي مَن دعاك بِه كان حقّاً عليك ان لا ترُدّه وان
تُعطيه ما سئل ان تغفر لي جميع ذُنوبي وجميع عملك
في وهر حاجتي كه داشته باشد از حق تعالى طلب كند ودعا كند
كه توفيق حج بيابد در سال آينده وهر سالى هفتاد مرتبه بگويد
اَسْئَلُ اللّٰهَ الْجَنَّةَ وهفتاد مرتبه اَسْتَغْفِرُ اللّٰهَ رَبِّي
وَاَتُوبُ اِلَيْهِ بگويد پس بخواند دعائى را كه جبرئيل عم در اين مقام
بحضرت آدم عم تعليم نمود براى قبول توبه او سُبْحانَكَ اللّٰهُمَّ
وَبِحَمْدِكَ لا اِلٰهَ اِلّا اللّٰهُ اَنْتَ وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ نَفْسي وَاعْتَرَفْتُ
بِذَنْبي فَاغْفِرْ لي اِنَّكَ اَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ سُبْحانَكَ اللّٰهُمَّ
وَبِحَمْدِكَ لا اِلٰهَ اِلّا اَنْتَ عَمِلْتُ سُوءً وَظَلَمْتُ نَفْسي وَاعْتَرَفْتُ
بِذَنْبي فَاغْفِرْ لي اِنَّكَ اَنْتَ خَيْرُ الْغافِرينَ سُبْحانَكَ اللّٰهُمَّ وَبِحَمْدِكَ

لا اله الا انت عملت سوءً وظلمت نفسي واعترفت بذنبي
فاغفر لي انك انت العفوّ التوّاب الرحيم وحرز امّاب
فرزند بگوید وبگوید اللهم اني اعوذ بك من الفقر
ومن تشتت الامر ومن شر ما يحدث بالليل والنهار.
امسى ظلمي مستجيرا بعفوك وامسى خوفي مستجيرا بامانك
وامسى ذلي مستجيرا بعزك وامسى وجهي الفاني مستجيرا
بوجهك الباقي يا خير من سئل واجود من اعطى ويا ارحم
من استرحم جللني برحمتك والبسني عافيتك واصرف
عني شر جميع خلقك پس دو اند میان مشعر الحرام شود و با دام تن و دل
واستغفار اشتغال ادر وقت رفتن بخواند اللهم لا تجعله
اخر العهد من هذا الموقف وارزقنيه ابدا ما ابقيتني واقلبني
اليوم

الْيَوْمَ مُفْلِحًا مُنْجِحًا مُسْتَجَابًا لِي مَرْحُومًا مَغْفُورًا لِي بِأَفْضَلِ
مَا يَنْقَلِبُ بِهِ الْيَوْمَ أَحَدٌ مِنْ وَفْدِكَ وَحُجَّاجِ بَيْتِكَ
الْحَرَامِ وَاجْعَلْنِي الْيَوْمَ مِنْ أَكْرَمِ وَفْدِكَ عَلَيْكَ
أَعْطِنِي أَفْضَلَ مَا أَعْطَيْتَ أَحَدًا مِنْهُمْ مِنَ الْخَيْرِ وَالْبَرَكَةِ
وَالرَّحْمَةِ وَالرِّضْوَانِ وَالْمَغْفِرَةِ وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَرْجِعُ
إِلَيْهِ مِنْ أَهْلٍ أَوْ مَالٍ أَوْ قَلِيلٍ أَوْ كَثِيرٍ وَبَارِكْ لَهُمْ
فِيَّ وَبِسِيَارْ بِگُوِيدْ اللَّهُمَّ أَعْتِقْنِي مِنَ النَّارِ پس چون در وقت
رفتن بمشعر الحرام بتل سرخ رسد از بهر راه راه مگويد
اللَّهُمَّ ارْحَمْ مَوْقِفِي وَزِدْ فِي عَمَلِي وَسَلِّمْ لِي دِينِي
وَتَقَبَّلْ مَنَاسِكِي وبسيار بگويد اللَّهُمَّ أَعْتِقْ رَقَبَتِي
مِنَ النَّارِ و نماز شام و خفتن را تاخير كند تا مشعر الحرام

اگرچه سه یک شب بگذرد و اگر نتواند شد در راه و همچنین بکند
و جمع کند میان هر دو نماز بیک اذان و اقامه و نافله شام
را بعد از خفتن بجا آورد و احوط آنست که چون داخل مشعر الحرام
شود نیت کند که شب بودن می‌آورم در مشعر الحرام و در حج اسلام
حج تمتع واجب قربة الی الله و مستحب است که در شکم وادی فرود آید
از جانب راست راه و این دعا بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْئَلُكَ اَنْ
تَجْمَعَ لی فیها جَوامِعَ الخَیرِ اَللّٰهُمَّ لا تُؤْیِسْنی مِنَ الخَیرِ الّذی
سَئَلْتُكَ اَنْ تَجْمَعَهُ لی فی قَلْبی ثُمَّ اَطْلُبُ اِلَیكَ اَنْ
تُعَرِّفَنی ما عَرَّفْتَ اَوْلِیائَكَ فی مَنْزِلی هٰذا وَاَنْ تَقِیَنی
جَوامِعَ الشَّرِّ و چون صبح شود نیت کند که می‌ایستم در مشعر الحرام
تا طلوع آفتاب در حج اسلام حج تمتع از جهت آنکه واجبست قربة الی الله

ووجلت

مستقر او
و واجبست که تا طلوع آفتاب باید در حالت وقوف دعاهای
را بخواند و حمد و ثنای الهی بجا آورد و نعمتهای الهی بسیار
یاد کند و صلوات بر محمد و آل محمد فرستد و بگوید اَللّٰهُمَّ
رَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرٰامِ فُكَّ رَقَبَتِي مِنَ النّٰارِ وَ اَوْسِعْ عَلَيَّ مِنْ
رِزْقِكَ الْحَلاٰلِ وَ ادْرَأْ عَنِّي شَرَّ فَسَقَةِ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ اَللّٰهُمَّ
اَنْتَ خَيْرُ مَطْلُوبٍ اِلَيْهِ وَ خَيْرُ مَدْعُوٍّ وَ خَيْرُ مَسْئُولٍ وَ
لِكُلِّ وٰافِدٍ جٰائِزَةٌ فَاجْعَلْ جٰائِزَتِي فِي مَوْطِنِي هٰذٰا اَنْ
تُقِيلَنِي عَثْرَتِي وَ تَقْبَلَ مَعْذِرَتِي وَ اَنْ تَجٰاوَزَ عَنْ خَطِيئَتِي
ثُمَّ اجْعَلِ التَّقْوىٰ مِنَ الدُّنْيٰا زٰادِي وَ اَقْلِبْنِي مُفْلِحًا
مُنْجِحًا مُسْتَجٰابًا لِي بِاَفْضَلِ مٰا يَرْجِعُ بِهِ اَحَدٌ مِنْ وَفْدِكَ
وَ حُجّٰاجِ بَيْتِكَ الْحَرٰامِ و چون آفتاب بکوه ثبیر بتابد از عرفات کند

بگناهان خود و هفت مرتبه استغفار کند و روانه منی شود با ذکر
استغفار و سکینه و وقار و چون بوادی محسّر برسد تند برود مانند
شتر اگر پیاده و اگر سواره باشد تند براه رود در لحاظ خود را صد گام و در رفت
تند دویدن بگوید اللّٰهُمَّ سَلِّمْ عَهْدِی وَاقْبَلْ تَوْبَتِی وَاجِبْ
دَعْوَتِی وَاخْلُفْنِی فِیمَا تَرَکْتُ بَعْدِی رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَتَجَاوَزْ
عَمَّا تَعْلَمُ اِنَّکَ اَنْتَ الْاَعَزُّ الْاَجَلُّ الْاَکْرَمُ پس داخل منی شود
و بگوید اللّٰهُمَّ هٰذِهِ مِنًی وَهِیَ مِمَّا مَنَنْتَ بِهِ عَلَیْنَا مِنَ الْمَنَاسِکِ
فَاَسْئَلُکَ اَنْ تَمُنَّ عَلَیَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلٰی اَنْبِیَائِکَ فَاِنَّمَا
اَنَا عَبْدُکَ وَفِی قَبْضَتِکَ پس در لجبت کبرٰی جمره عقبه آید و رمی
چنین کند که این جمره را بهفت سنگ ریزه رمی در حج اسلام و حج تمتع ادا
دارد جهت آنکه واجبست قربة الی الله تعالی و اولی آنست که با وضو باشند
و چون

وچون سنک ریزها را در دست کیرد بعد از انداختن این دعا
بخواند اللهم هؤلاء حصیاتی فاحصهن لی وارفعهن
فی عملی و با هر سنک که اندازد این دعا بخواند الله اکبر
اللهم ادحر عنی الشیطان اللهم تصدیقا بکتابک
وعلی سنة نبیک صلی الله علیه واله اللهم اجعله
حجا مبرورا وعملا مقبولا وسعیا مشکورا وذنبا مغفورا
وچون فارغ شود بجای خود برکردد وبکوید اللهم بک
وثقت وعلیک توکلت فنعم الرب ونعم المولی و
نعم النصیر ودر وقت ذبح یا نحر این دعا بخواند وجهت
وجهی للذی فطر السموات والارض حنیفا مسلما و
ما انا من المشرکین ان صلوتی ونسکی ومحیای و

مماتی لله رب العالمین لا شریک له وبذلک امرت

وانا من المسلمین اللهم منک ولک بسم الله و

واجبست الله اکبر اللهم تقبل منی بعد از ان سر تراشیدن یا

تقصیر کردن و منع نیست زنان را تقصیر و سر تراشیدن بهتر است

مردان را خصوصا نو حاجی را و چون سر تراشد نیت کند در ابتدای

سر تراشیدن که سر می تراشم از جهة محل شدن از احرام حج اسلام

و حج تمتع واجب قربة الی الله و مستحب است که رو بقبله کند

و ابتدا بجانب راست پیش سر کند و این دعا بخواند اللهم

اعطنی بکل شعرة نورا یوم القیمة و موی سر را دفن کند

و در وقت دفن تقصیر نیت کند که تقصیر میکنم از جهة محل شدن

از احرام حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله و چون از این اعمال

فارغ

فارغ شود بهتر آنست که باز در روز عید بمکه آید برای دو طواف
وسعی و اگر متعذر باشد روز یازدهم بیاید و احوط آنستکه دیگر
تاخیر نکند و چون بمکه آید سنت که غسل کند و ناخنها را
بگیرد و شارب بگیرد و متوجه شود با ذکر و تمجید و تعظیم الهی
و صلوات بر محمد و آل محمد با خضور قلب باشد و چون بدر مسجد
آید بگوید اَللّٰهُمَّ اَعِنِّی عَلٰی نُسُکِی وَسَلِّمْنِی لَهُ وَسَلِّمْهُ
لِی وَاَسْئَلُکَ مَسْئَلَةَ الْعَلِیلِ الذَّلِیلِ الْمُعْتَرِفِ بِذَنْبِهِ
اَنْ تَغْفِرَ لِی ذُنُوبِی وَاَنْ تَرْجِعَنِی بِحَاجَتِی اَللّٰهُمَّ اِنِّی
عَبْدُکَ وَالْبَلَدُ بَلَدُکَ وَالْبَیْتُ بَیْتُکَ جِئْتُ
اَطْلُبُ رَحْمَتَکَ وَاَؤُمُّ طَاعَتَکَ مُتَّبِعًا لِاَمْرِکَ رَاضِیًا
بِقَدَرِکَ اَسْئَلُکَ مَسْئَلَةَ الْمُضْطَرِّ اِلَیْکَ الْمُطِیعِ لِاَمْرِکَ

المشفق من عذابك الخائف لعقوبتك ان تبلغني عفوك
وان تجيرني من النار برحمتك پس نزد حجر الاسود آید
واستلام وتقبیل وسایر آداب که در طواف عمره گذشت بعمل آورد
والله اکبر بگوید ونیت کند مقارن اول شوط هفت شوط طواف
زیارت خانه کعبه میکنم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الى الله وبهمان عنوان
که در عمره گذشت هفت شوط طواف کند وبعد از آن دو رکعت نماز در نیت
مقام ابراهیم بجا آورد ونیت کند که دو رکعت نماز طواف حج اسلام حج تمتع
میکنم واجب قربة الى الله بنحوی که گذشت تمام کند پس نزد حجر الاسود آید
واو را ببوسد والله اکبر بگوید واعمالی که در عمره مذکور شد بعمل آورد
متوجه صفا شود وبعد هفت شوط سعی کند میان صفا ومروه بنحوی که
گذشت ونیت چنین کند که هفت شوط سعی میکنم میان صفا ومروه

در حج

در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله پس باز میرود خانه کعبه را و
بعنوان سابق هفت شوط طواف کند و نیت کند که هفت شوط
طواف نسا میکنم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله و در مقام
دو رکعت نماز بجا آورد که دو رکعت نماز طواف نسا میکنم در حج اسلام
حج تمتع واجب قربة الی الله واین طواف نسا واجبست در حج تمتع و
قران و افراد و عمره مفرده و در عمره تمتع طواف نسا نیست و بدانکه
چون سر میتراشد یا تقصیر میکند محل میشود از هر چه که احرام از او گرفته
مگر زنان و صید و احوط ترک بوی خوش است تا طواف زیارت میکند
بعد از آن حلال میشود بر او بوی خوش و احوط آنست که تا سعی نکند
نیز از بوی خوش اجتناب کند و چون طواف نسا کرد زنان بر وی حلال
میشود و احوط اجتناب از صید است در وقت احرام تا بعد از طواف

تا مکه تا انقضاء ایام تشریق و اولی آنست که [بعد از] جز وختر
بپوشند و سر نپوشند تا سعی میان صفا و مروه نکنند و بوی خوش نکنند
تا طواف نسا نکنند پس واجبست که در منی شب یازدهم و دوازدهم
و دوازدهم اگر در حال احرام از صید و زنان اجتناب کرده باشند
مگر آنکه غروب آفتاب شود در شب سیزدهم و اگر در منی باشند واجبست
که آن شب را نیز در آنجا باشند و اگر کسی از شکار و زنان اجتناب نکرده
واجبست که در شب سیزدهم نیز در منی باشند و در اول هر شب نیت
کند که در این شب در منی میباشم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله
و واجبست که هر شبی که در منی میماند و در روزش سه جمره را هر جمره به هفت
سنگ بزنند و واجبست که اول جمره اولی را بزند پس جمره وسطی
پس جمره عقبه را اگر عکس کند اعاده کند تا ترتیب حاصل شود

و وقتش از طلوع آفتاب تا غروب و اول و آخر و آنکه نزدیک

بیندازد و مستحب آنست که در این سه روز از منی بیرون نرود و در جمره

اولی و وسطی رو بقبله کند و جمره را بدست راست بگیرد و حمد

و ثنای الهی بجا آورد و صلوات بر محمد و آل محمد بفرستد پس اندکی

بجنبد و بگوید اَللّٰهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّی پس اندکی نزدیکتر رود

و دعائی که در رمی جمره در روز عید گذشت بخواند و نیت کند

کند که جمره اولی را هفت سنگ میزنم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله

و همچنین جمره وسطی و جمره عقبه را نیت میکند و با هر سنگ که می اندازد

الله اکبر میگوید و اگر دعای سابق را بخواند بهتر است و در جمره عقبه

پشت بقبله میکند و نمی ایستد نزد آن برای دعا و تکبیر و سنت

در منی و بعضی و لعب و انست عقیب پانزده نماز که اولش ظهر روز عید است

واخرش صبح دوازدهم و در شهرهای دیگر عقیب ده نماز بعد از
هر نماز میگوید اللّٰه اکبر اللّٰه اکبر لا اله الا اللّٰه واللّٰه
اکبر اللّٰه اکبر ولله الحمد اللّٰه اکبر علی ما هدینا
اللّٰه اکبر علی ما رزقنا من بهیمة الانعام والحمد لله
علی ما ابلانا سنت که در ایام منی نمازهای واجب و سنت را
در مسجد خیف بجا آورد و صد رکعت نماز و صد مرتبه گفتن
سبحان اللّٰه و صد مرتبه لا اله الا اللّٰه و صد مرتبه الحمد لله در این
مسجد ثواب عظیم دارد و در وقت داخل شدن بمسجد الحرام در حلقه در را
بگیرد و بگوید اللهم البیت بیتک والعبد عبدک
وقد قلت ومن دخله کان امنا فامنی من عذابک و
اجرنی من سخطک پس داخل شود و بگوید اللهم انک
قلت

قُلْتَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ اٰمِنًا فَاٰمِنِّي مِنْ عَذَابِكَ عَذَابِ

النَّارِ دیو دو رکعت نماز بگذارد و میان دو ستون بسنك سرخ

در رکعت اول حم السجده بخواند و در رکعت دویم عدد آیات آن

از قرآن بخواند و در هر کوشهای کعبه نماز بگذارد و بگوید

اَللّٰهُمَّ مَنْ تَهَيَّأَ وَتَعَبَّأَ وَاَعَدَّ وَاسْتَعَدَّ لِوِفَادَةٍ

اِلَى مَخْلُوقٍ رَجَاءَ رِفْدِهِ وَجَوَائِزِهِ وَنَوَافِلِهِ وَفَوَاضِلِهِ فَاِلَيْكَ

كَانَتْ يَا سَيِّدِي تَهْيِئَتِي وَتَعْبِئَتِي وَاِعْدَادِي وَاسْتِعْدَادِي

رَجَاءَ رِفْدِكَ وَجَوَائِزِكَ وَنَوَافِلِكَ فَلَا تُخَيِّبِ الْيَوْمَ

رَجَائِي يَا مَنْ لَا يُخَيِّبُ سَائِلَهُ وَلَا يَنْقُصُ نَائِلَهُ فَاِنِّي

لَمْ اٰتِكَ الْيَوْمَ بِعَمَلٍ صَالِحٍ قَدَّمْتُهُ وَلَا شَفَاعَةِ مَخْلُوقٍ

رَجَوْتُهُ وَلٰكِنِّي اَتَيْتُكَ مُقِرًّا بِالذُّنُوبِ وَالْاِسَاءَةِ

على نفسي فانه لا حجة لي ولا عذر فاسئلك يا من
هو كذلك ان تصلي على محمد وال محمد وان تعطيني
مسئلتي وتقيلني عثرتي وتقلبني بعبرتي ولا تردني
محروما ولا محجوبا ولا خائبا يا عظيم يا عظيم يا عظيم
ارجوك للعظيم اسئلك يا عظيم ان تغفر لي الذنب
العظيم لا اله الا انت ويسجده ودود ودطال سجده ابدعا
مجواله لا يرد غضبك الا حلمك ولا يجير من عذابك
الا رحمتك ولا ينجي منك الا التضرع اليك فهب لي
يا الهي فرجا بالقدرة التي بها تحيي اموات العباد
وبها تنشر ميت البلاد ولا تهلكني يا الهي غما
حتى تستجيب لي دعائي وتعرفني الاجابة اللهم ارزقني

العافية

العافية الى منتهى اجلي لا تشمت بي عدوي
ولا تمكنه من عنقي من ذا الذي يرفعني ان وضعتني
ومن ذا الذي يضعني ان رفعتني وان اهلكتني فمن
ذا الذي يعرض لك في عبدك او يسئلك عن امره
فقد علمت يا الهي انه ليس في حكمك ظلم ولا في نقمتك
عجلة انما يعجل من يخاف الفوت وانما يحتاج الى الظلم
الضعيف وقد تعاليت يا الهي عن ذلك علوا كبيرا
فلا تجعلني للبلاء غرضا ولا لنقمتك نصبا ومهلني
ونفسني واقلني عثرتي ولا ترد يدي في نحري ولا تتبعني
بلاء على اثر بلاء فقد ترى ضعفي وقلة حيلتي و
تضرعي اليك ووحشتي من الناس وانسي بك اعوذ

بك اليوم فاعذني واستجير بك فاجرني واستعين بك
على الضراء فاعنّي واستنصرك فانصرني واتوكل عليك
فاكفني واومن بك فامنّي واستهديك فاهدني و
استرحمك فارحمني واستغفرك مما تعلم فاغفر لي و
استرزقك من فضلك الواسع فارزقني ولا حول ولا
قوة الا بالله العلي العظيم پس ركعتي بايد كرد از انجرا
و شكم خود را ان بالله بگويد يا واحد يا احد يا ماجد
يا قريب يا بعيد يا عزيز يا حكيم لا تذرني فردا وانت
خير الوارثين هب لي من لدنك ذرية طيبة
انك سميع الدعاء پس دو ستون بگردد و نيت خود را
بان ستون بالله وهين دعا بخواند و دست و بدن بهم ازكان بالله

خصوصاً

حضوصا رکن یمانی و نماز واجب را در کعبه بکذارد و چون بیرون آید
بکوید الله اکبر الله اکبر الله اکبر اللهم لا تجهد بلاءنا
ربنا و لا تشمت بنا اعداءنا فانک انت الضار النافع
پس چون از نزدبان پایین آید نزدبان را از دست چپ کیرد و نزدیک
کعبه دو رکعت نماز بکذارد و چون نخواهد که از مکه معظمه بیرون
آید هفت شوط طواف وداع بکند و اکر تواند در هر شوطی دست
یا بدن بحجر الاسود و رکن یمانی برساند و اکر نتواند در شوط آخر
برساند و اکر نتواند باکی نیست پس نزد مستجار آید و در بغل کیرد
و دعاهای سابق را بخواند پس بیاید نزد حجر الاسود و شکم خود را
بخانه برساند و یک دست را بر حجر کذارد و دست دیکر را بجانب در خانه
بکشاید و حمد و ثنای الهی را بجا آورد و صلوات بر محمد و آل محمد

بفرهتد وبكو يدا اللهم صل على محمد عبدك ورسولك و
امينك وحبيبك ونجيبك وخيرتك من خلقك اللهم
كما بلغ رسالاتك وجاهد في سبيلك وصدع بامرك
واوذي فيك وفي جنبك حتى اتاه اليقين اللهم اقلبني
مفلحا منجحا مستجابا لي بافضل ما يرجع به احد من وفدك من
المغفرة والبركة والرحمة والرضوان والعافية وما يسعني
ان اطلب فاسئلك ان تعطيني مثل الذي اعطيته وفضلا
من عندك تزيدني عليه اللهم ان امتني فاغفر لي وان
احييتني فارزقنيه من قابل اللهم لا تجعله اخر العهد من
بيتك اللهم اني عبدك وابن عبدك وابن امتك حملتني
على دابتك وسيرتني في بلادك حتى ادخلتني حرمك و
امنك
وقد كان

وقد كان في حسن ظني بك ان تغفر لي ذنوبي فان كنت

قد غفرت لي ذنوبي فاذ ذو عني رضي وقربني اليك زلفى

ولا تباعدني وان كنت لم تغفر لي فمن الان فاغفر لي قبل

ان تناء عن بيتك داري وهذا اوان انصرافي ان كنت اذنت

لي غير راغب عنك ولا عن بيتك ولا مستبدل بك ولا به

اللهم احفظني من بين يدي ومن خلفي وعن يميني وعن شمالي

حتى تبلغني اهلي واكفني مؤنة عبادك وعيالي فانك ولي

ذلك من خلقك ومني وبعده يكبر ويكبر ويكبر ويد

المسكين على بابك فتصدق عليه بالجنة بس بنر دجاه

زمزم ابد واب بنوشد بس بيرون آيد وبكويد آئبون تائبون

عابدون لربنا حامدون الى ربنا راغبون الى ربنا الحبور

پس سجده رود و سجده طویل بجا آورد و از باب الحناطین که برابر

رکن شامیست بیرون رود و روی بکعبه و از پشت بیرون رود

و بگوید اَللّٰهُمَّ اِنّیٓ اَنْقَلِبُ عَلیٰٓ اَنْ لَآ اِلٰهَ اِلَّا

اللّٰهُ

درم خرما بخرد و تصدق کند و درم عبارتست از
یک سهم از یک مثقال صیرفی از نقره سکه دار و هرگاه
این مقدار چهل سهم فرض کنند و غیر از آنکه خرما
بخرد و بعد از آن از مکه بیرون رود و عازم عود
بمکه باشد و هر که خواهد زیاده برین مطلع بر مسایل
حج و عمره گردد رجوع کند برسایل ذوالحج.

بسم الله الرحمن الرحیم

از نزدیک و دور و بهترین اینها زیارت جامعه است
که ابن بابویه و دیگران بسند معتبر روایت کرده اند که شخصی
از حضرت امام علی نقی ع سؤال نمود که ای فرزندان رسول
خدا بمن تعلیم نما سخن بلیغ کاملی که از اینجوانم هرگاه زیارت
کنم یکی از شما را فرمود که چون بدرگاه برسی بایست و بگو
اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیکَ لَهُ وَاَشْهَدُ اَنَّ
مُحَمَّداً صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهِ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ و باید که
باغسل باشی پس چون داخل شوی و قبر را ببینی بایست
و سی مرتبه الله اکبر بگو پس راه برو و با آرام دل و آرام تن و گامها

نزدیک بکذ بگو بکنار پس بایست و سی مرتبه الله اکبر بگو

پس نیز دیک [?] رو و چهل مرتبه الله اکبر بگو که صد تکبیر

تمام شود پس بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکُمْ یا اَهْلَ بَیْتِ النُّبُوَّةِ وَ

مَوْضِعَ الرِّسالَةِ وَ مُخْتَلَفَ الْمَلائِکَةِ وَ مَهْبِطَ الْوَحْیِ

وَ مَعْدِنَ الرَّحْمَةِ وَ خُزّانَ الْعِلْمِ وَ مُنْتَهَی الْحِلْمِ وَ اُصُولَ الْکَرَمِ

وَ قادَةَ الْاُمَمِ وَ اَوْلِیاءَ النِّعَمِ وَ عَناصِرَ الْاَبْرارِ وَ دَعائِمَ

الْاَخْیارِ وَ ساسَةَ الْعِبادِ وَ اَرْکانَ الْبِلادِ وَ اَبْوابَ الْاِیمانِ

وَ اُمَناءَ الرَّحْمنِ وَ سُلالَةَ النَّبِیّینَ وَ صَفْوَةَ

الْمُرْسَلینَ وَ عِتْرَةَ خِیَرَةِ رَبِّ الْعالَمینَ وَ رَحْمَةُ اللهِ وَ بَرَکاتُهُ

اَلسَّلامُ عَلی اَئِمَّةِ الْهُدی وَ مَصابیحِ الدُّجی وَ اَعْلامِ التُّقی

وَ ذَوِی النُّهی وَ اُولِی الْحِجی وَ کَهْفِ الْوَری وَ وَرَثَةِ الْاَنْبِیاءِ

وَالْمَثَلِ الْأَعْلَى وَالدَّعْوَةِ الْحُسْنَى وَحُجَجِ اللهِ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ وَالْأُولَى وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى
مَحَالِّ مَعْرِفَةِ اللهِ وَمَسَاكِنِ بَرَكَةِ اللهِ وَمَعَادِنِ حِكْمَةِ اللهِ
وَحَفَظَةِ سِرِّ اللهِ وَحَمَلَةِ كِتَابِ اللهِ وَأَوْصِيَاءِ نَبِيِّ اللهِ
وَذُرِّيَّةِ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَرَحْمَةُ اللهِ وَ
بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ عَلَى الدُّعَاةِ إِلَى اللهِ وَالْأَدِلَّاءِ
عَلَى مَرْضَاتِ اللهِ وَالْمُسْتَوْفِرِينَ فِي أَمْرِ اللهِ وَالتَّامِّينَ فِي مَحَبَّتِهِ
وَالْمُخْلِصِينَ فِي تَوْحِيدِ اللهِ وَالْمُظْهِرِينَ لِأَمْرِ اللهِ وَنَهْيِهِ
الْمُكْرَمِينَ الَّذِينَ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ
وَرَحْمَةُ اللهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَى الْأَئِمَّةِ الدُّعَاةِ وَ
الْقَادَةِ الْهُدَاةِ وَالسَّادَةِ الْوُلَاةِ وَالذَّادَةِ

الْحُمَاةِ وَاَهْلِ الذِّكْرِ وَاُولِى الْاَمْرِ وَبَقِيَّةِ اللّٰهِ وَخِيَرَتِهٖ

وَحِزْبِهٖ وَعَيْبَةِ عِلْمِهٖ وَحُجَّتِهٖ وَصِرَاطِهٖ وَنُورِهٖ وَ

رَحْمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ

لَا شَرِيكَ لَهُ كَمَا شَهِدَ اللّٰهُ لِنَفْسِهٖ وَشَهِدَتْ لَهُ

مَلٰئِكَتُهُ وَاُولُوا الْعِلْمِ مِنْ عِبَادِهٖ خَلْقِهٖ لَا اِلٰهَ اِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ الْمُنْتَجَبُ

وَرَسُولُهُ الْمُرْتَضٰى اَرْسَلَهُ بِالْهُدٰى وَدِينِ الْحَقِّ

لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهٖ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَ

اَشْهَدُ اَنَّكُمُ الْاَئِمَّةُ الرَّاشِدُونَ الْمَهْدِيُّونَ

الْمَعْصُومُونَ الْمُكَرَّمُونَ الْمُقَرَّبُونَ الْمُتَّقُونَ

الصَّادِقُونَ الْمُصْطَفَوْنَ الْمُطِيعُونَ لِلّٰهِ

القوّامون بأمره العاملون بإرادته الفائزون
بكرامته اصطفاكم بعلمه وارتضاكم لغيبه واختاركم
واجتباكم بقدرته وأعزّكم بهداه وخصّكم ببرهانه و
انتجبكم لنوره وأيّدكم بروحه ورضيكم خلفاء في أرضه
وحججاً على بريّته وأنصاراً لدينه وحفظة لسرّه وخزنة
لعلمه ومستودعاً لحكمته وتراجمة لوحيه وأركاناً لتوحيده
وشهداء على خلقه وأعلاماً لعباده ومناراً في بلاده
وأدلّاء على صراطه عصمكم الله من الزلل وآمنكم من الفتن
وطهّركم من الدنس وأذهب عنكم الرجس وطهّركم
تطهيراً فعظّمتم جلاله وأكبرتم شأنه ومجّدتم
كرمه وأدمتم ذكره ووكّدتم ميثاقه وأحكمتم

عقدتم طاعته ونصحتم له في السر والعلانية ودعوتم
الى سبيله بالحكمة والموعظة الحسنة وبذلتم انفسكم
في مرضاته وصبرتم على ما اصابكم في جنبه واقمتم الصلوة
واتيتم الزكوة وامرتم بالمعروف ونهيتم عن المنكر و
جاهدتم في الله حق جهاده حتى اعلنتم دعوته وبينتم
فرائضه واقمتم حدوده ونشرتم شرايع احكامه
وسننتم سنته وصرتم في ذلك منه الى الرضا و
سلمتم له القضاء وصدقتم من رسله من مضى فا
لراغب عنكم مارق واللازم لكم لاحق والمقصر في
حقكم زاهق والحق معكم وفيكم ومنكم واليكم وانتم
اهله ومعدنه وميراث النبوة عندكم واياب الخلق
اليكم وحسابهم عليكم وفصل الخطاب عندكم

وَآيَاتُ اللهِ لَدَيْكُمْ وَعَزَائِمُهُ فِيكُمْ وَنُورُهُ وَبُرْهَانُهُ عِنْدَكُمْ وَأَمْرُهُ
إِلَيْكُمْ مَنْ وَالاكُمْ فَقَدْ وَالَى اللهَ وَمَنْ عَادَاكُمْ فَقَدْ عَادَى
اللهَ وَمَنْ أَحَبَّكُمْ فَقَدْ أَحَبَّ اللهَ وَمَنْ أَبْغَضَكُمْ فَقَدْ أَبْغَضَ اللهَ
وَمَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ فَقَدِ اعْتَصَمَ بِاللهِ أَنْتُمُ السَّبِيلُ الأَعْظَمُ وَ
الصِّرَاطُ الأَقْوَمُ وَشُهَدَاءُ دَارِ الْفَنَاءِ وَشُفَعَاءُ دَارِ الْبَقَاءِ
وَالرَّحْمَةُ الْمَوْصُولَةُ وَالآيَةُ الْمَخْزُونَةُ وَالأَمَانَةُ الْمَحْفُوظَةُ
وَالْبَابُ الْمُبْتَلَى بِهِ النَّاسُ مَنْ أَتَاكُمْ فَقَدْ نَجَى وَمَنْ لَمْ يَأْتِكُمْ فَقَدْ
هَلَكَ إِلَى اللهِ تَدْعُونَ وَعَلَيْهِ تَدُلُّونَ وَبِهِ تُؤْمِنُونَ
وَلَهُ تُسَلِّمُونَ وَبِأَمْرِهِ تَعْمَلُونَ وَإِلَى سَبِيلِهِ تُرْشِدُونَ
وَبِقَوْلِهِ تَحْكُمُونَ سَعِدَ وَاللهِ مَنْ وَالاكُمْ وَهَلَكَ
مَنْ عَادَاكُمْ وَخَابَ مَنْ جَحَدَكُمْ وَضَلَّ مَنْ فَارَقَكُمْ وَفَازَ
مَنْ تَمَسَّكَ وَأَمِنَ مَنْ لَجَأَ إِلَيْكُمْ وَسَلِمَ مَنْ صَدَّقَكُمْ وَهُدِيَ

مَنْ

مَنِ اعْتَصَمَ بِكُمْ مَنِ اتَّبَعَكُمْ فَالْجَنَّةُ مَأْواهُ وَمَنْ خالَفَكُمْ فَالنّارُ

مَثْواهُ جَحَدَكُمْ كافِرٌ وَمَنْ حارَبَكُمْ مُشْرِكٌ وَمَنْ رَدَّ عَلَيْكُمْ

فِي أَسْفَلِ دَرْكٍ مِنَ الْجَحِيمِ أَشْهَدُ أَنَّ هذا سابِقٌ لَكُمْ فِيما مَضى

وَجارٍ لَكُمْ فِيما بَقِيَ وَأَنَّ أَرْواحَكُمْ وَنُورَكُمْ وَطِينَتَكُمْ واحِدَةٌ

طابَتْ وَطَهُرَتْ بَعْضُها مِنْ بَعْضٍ خَلَقَكُمُ اللهُ أَنْواراً فَجَعَلَكُمْ

بِعَرْشِهِ مُحْدِقِينَ حَتّى مَنَّ عَلَيْنا فَجَعَلَكُمْ فِي بُيُوتٍ أَذِنَ

اللهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنا عَلَيْكُمْ وَما

خَصَّنا بِهِ مِنْ وِلايَتِكُمْ طِيباً لِخَلْقِنا وَطَهارَةً لِأَنْفُسِنا

وَتَزْكِيَةً لَنا وَكَفّارَةً لِذُنُوبِنا فَكُنّا لَهُ مُسْلِمِينَ بِفَضْلِكُمْ

وَمَعْرُوفِينَ بِتَصْدِيقِنا إِيّاكُمْ فَبَلَغَ اللهُ بِكُمْ أَشْرَفَ مَحَلِّ

الْمُكْرَمِينَ وَأَعْلى مَنازِلِ الْمُقَرَّبِينَ وَأَرْفَعَ دَرَجاتِ

الْمُرْسَلِينَ حَيْثُ لا يَلْحَقُهُ لاحِقٌ وَلا يَفُوقُهُ فائِقٌ

وَلَا يَسْبِقُهُ سَابِقٌ وَمَا يَطْمَعُ فِي إِدْرَاكِهِ طَامِعٌ حَتَّى لَا يَبْقَى مَلَكٌ

مُقَرَّبٌ وَلَا نَبِيٌّ مُرْسَلٌ وَلَا صِدِّيقٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا عَالِمٌ وَلَا

جَاهِلٌ وَلَا دَنِيٌّ وَلَا فَاضِلٌ وَلَا مُؤْمِنٌ صَالِحٌ وَلَا فَاجِرٌ طَالِحٌ

وَلَا جَبَّارٌ عَنِيدٌ وَلَا شَيْطَانٌ مَرِيدٌ وَلَا خَلْقٌ فِيمَا بَيْنَ ذَلِكَ

شَهِيدٌ إِلَّا عَرَّفَهُمْ جَلَالَةَ أَمْرِكُمْ وَعِظَمَ خَطَرِكُمْ وَكِبَرَ

شَأْنِكُمْ وَتَمَامَ نُورِكُمْ وَصِدْقَ مَقَاعِدِكُمْ وَثَبَاتَ مَقَامِكُمْ

وَشَرَفَ مَحَلِّكُمْ وَمَنْزِلَتِكُمْ مِنْهُ بِأَبِي أَنْتُمْ وَأُمِّي وَأَهْلِي وَمَالِي

وَأُسْرَتِي أُشْهِدُ اللهَ وَأُشْهِدُكُمْ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِكُمْ وَبِمَا آمَنْتُمْ

بِهِ كَافِرٌ بِعَدُوِّكُمْ وَبِمَا كَفَرْتُمْ بِهِ مُسْتَبْصِرٌ بِشَأْنِكُمْ وَ

بِضَلَالَةِ مَنْ خَالَفَكُمْ مُوَالٍ لَكُمْ وَلِأَوْلِيَائِكُمْ مُبْغِضٌ

لِأَعْدَائِكُمْ وَمُعَادٍ لَهُمْ سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ وَحَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ

مُحَقِّقٌ لِمَا حَقَّقْتُمْ مُبْطِلٌ لِمَا أَبْطَلْتُمْ مُطِيعٌ لَكُمْ عَارِفٌ

بحقكم

بِحَقِّكُمْ مُقِرٌّ بِفَضْلِكُمْ مُحْتَمِلٌ لِعِلْمِكُمْ مُحْتَجِبٌ بِذِمَّتِكُمْ مُعْتَرِفٌ
بِكُمْ مُؤْمِنٌ بِإِيَابِكُمْ مُصَدِّقٌ بِرَجْعَتِكُمْ مُنْتَظِرٌ لِأَمْرِكُمْ مُرْتَقِبٌ
لِدَوْلَتِكُمْ آخِذٌ بِقَوْلِكُمْ عَامِلٌ بِأَمْرِكُمْ مُسْتَجِيرٌ بِكُمْ زَائِرٌ لَكُمْ
عَائِذٌ بِكُمْ لَائِذٌ بِقُبُورِكُمْ مُسْتَشْفِعٌ إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ بِكُمْ
وَمُتَقَرِّبٌ بِكُمْ إِلَيْهِ وَمُقَدِّمُكُمْ أَمَامَ طَلِبَتِي وَحَوَائِجِي وَإِرَادَتِي
فِي كُلِّ أَحْوَالِي وَأُمُورِي مُؤْمِنٌ بِسِرِّكُمْ وَعَلَانِيَتِكُمْ وَشَاهِدِكُمْ
وَغَائِبِكُمْ وَأَوَّلِكُمْ وَآخِرِكُمْ وَمُفَوِّضٌ فِي ذَلِكَ كُلِّهِ إِلَيْكُمْ
وَمُسَلِّمٌ فِيهِ مَعَكُمْ وَقَلْبِي لَكُمْ مُسَلِّمٌ وَرَأْيِي لَكُمْ تَبَعٌ وَ
نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يُحْيِيَ اللّٰهُ تَعَالَى دِينَهُ بِكُمْ
وَيَرُدَّكُمْ فِي أَيَّامِهِ وَيُظْهِرَكُمْ لِعَدْلِهِ وَيُمَكِّنَكُمْ فِي أَرْضِهِ
فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ آمَنْتُ بِكُمْ وَتَوَلَّيْتُ آخِرَكُمْ
بِمَا تَوَلَّيْتُ بِهِ أَوَّلَكُمْ وَبَرِئْتُ إِلَى اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ أَعْدَائِكُمْ

وَمِنَ الجِبْتِ وَالطّاغوتِ وَالشَّياطينِ وَحِزْبِهِمُ الظّالِمينَ

لَكُمْ وَالجاحِدينَ لِحَقِّكُمْ وَالمارِقينَ مِنْ وِلايَتِكُمْ وَ

النّاصِبينَ لِإِرْثِكُمْ وَالشّاكّينَ فيكُمْ وَالمُنْحَرِفينَ عَنْكُمْ

وَمِنْ كُلِّ وَليجَةٍ دونَكُمْ وَكُلِّ مُطاعٍ سِواكُمْ وَمِنَ الَّذينَ آمَنوا

يَدْعونَ إِلَى النّارِ فَثَبَّتَنِيَ اللهُ أَبَدًا ما حَييتُ عَلى

مُوالاتِكُمْ وَمَحَبَّتِكُمْ وَدينِكُمْ وَوَفَّقَني لِطاعَتِكُمْ وَرَزَقَني

شَفاعَتَكُمْ وَجَعَلَني مِنْ خِيارِ مَوالِيكُمُ التّابِعينَ لِما

دَعَوْتُمْ إِلَيْهِ وَجَعَلَني مِمَّنْ يَقْتَصُّ آثارَكُمْ وَيَسْلُكُ

وَيَهْتَدي بِهُداكُمْ وَيُحْشَرُ في زُمْرَتِكُمْ وَيَكِرُّ في رَجْعَتِكُمْ

وَيُمَلَّكُ في دَوْلَتِكُمْ وَيُشَرَّفُ في عافِيَتِكُمْ وَيُمَكَّنُ

في أَيّامِكُمْ وَتَقَرُّ عَيْنُهُ غَدًا بِرُؤْيَتِكُمْ بِأَبي أَنْتُمْ وَأُمّي وَ

نَفْسي وَأَهْلي وَمالي مَنْ أَرادَ اللهَ بَدَأَ بِكُمْ وَمَنْ وَحَّدَهُ قَبِلَ

عَنكُم وَمَن قَصَدَهُ تَوَجَّهَ بِكُم مَوالِيَّ لا اُحصي ثَناءَكُم

وَلا اَبلُغُ مِنَ المَدحِ كُنهَكُم وَمِنَ الوَصفِ قَدرَكُم وَاَنتُم

نُورُ الاَخيارِ وَهُداةُ الاَبرارِ وَحُجَجُ الجَبّارِ بِكُم فَتَحَ اللهُ وَ

بِكُم يَختِمُ وَبِكُم يُنَزِّلُ الغَيثَ وَبِكُم يُمسِكُ السَّماءَ اَن

تَقَعَ عَلَى الاَرضِ اِلّا بِاِذنِهِ وَبِكُم يُنَفِّسُ الهَمَّ وَبِكُم يَكشِفُ

الضُّرَّ وَعِندَكُم ما نَزَلَت بِهِ رُسُلُهُ وَهَبَطَت بِهِ مَلائِكَتُهُ

وَاِلى جَدِّكُم بُعِثَ الرُّوحُ الاَمينُ واگر در زیارت

امیر المؤمنین ع باشد بجا والی جدّکم بعث الرّوح

الاَمین بگو وَاِلى اَخيكَ بُعِثَ الرُّوحُ الاَمينُ پس

بگو آتاكُمُ اللهُ ما لَم يُؤتِ اَحَداً مِنَ العالَمينَ طَأطَأَ كُلُّ شَريفٍ

لِشَرَفِكُم وَبَخَعَ كُلُّ مُتَكَبِّرٍ لِطاعَتِكُم وَخَضَعَ كُلُّ جَبّارٍ

لِفَضْلِكُمْ وَذَلَّ كُلُّ شَيْءٍ لَكُمْ وَاَشْرَقَتِ الْاَرْضُ بِنُورِكُمْ وَفَازَ
الْفَائِزُونَ بِوِلَايَتِكُمْ بِكُمْ مِنكُمْ يُسْلَكُ اِلَى الرِّضْوَانِ وَعَلَى مَنْ
جَحَدَ وِلَايَتَكُمْ غَضَبُ الرَّحْمٰنِ بِاَبِي اَنْتُمْ وَاُمِّي وَنَفْسِي وَاَهْلِي
وَمَالِي ذِكْرُكُمْ فِي الذَّاكِرِينَ وَاَسْمَاۤؤُكُمْ فِي الْاَسْمَاۤءِ وَاَجْسَادُكُمْ
فِي الْاَجْسَادِ وَاَرْوَاحُكُمْ فِي الْاَرْوَاحِ وَاَنْفُسُكُمْ فِي النُّفُوسِ وَ
اٰثَارُكُمْ فِي الْاٰثَارِ وَقُبُورُكُمْ فِي الْقُبُورِ فَمَا اَحْلَى اَسْمَاۤءَكُمْ
وَاَكْرَمَ اَنْفُسَكُمْ وَاَعْظَمَ شَاْنَكُمْ وَاَجَلَّ خَطَرَكُمْ وَاَوْفَى
عَهْدَكُمْ وَاَصْدَقَ وَعْدَكُمْ كَلَامُكُمْ نُورٌ وَاَمْرُكُمْ رُشْدٌ
وَوَصِيَّتُكُمُ التَّقْوَى وَفِعْلُكُمُ الْخَيْرُ وَعَادَتُكُمُ الْاِحْسَانُ
وَسَجِيَّتُكُمُ الْكَرَمُ وَشَاْنُكُمُ الْحَقُّ وَالصِّدْقُ وَالرِّفْقُ وَقَوْلُكُمْ
حُكْمٌ وَحَتْمٌ وَرَاْيُكُمْ عِلْمٌ وَحِلْمٌ وَحَزْمٌ اِنْ ذُكِرَ الْخَيْرُ

كُنتم

كُنتُم اَوَّلَهُ وَاَصلَهُ وَفَرعَهُ وَمَعدِنَهُ وَمَاوٰيهُ وَمُنتَهٰيهُ

بِاَبِي اَنتُم وَاُمِّي وَنَفسِي وَكَيفَ اَصِفُ حُسنَ ثَنَائِكُم وَ

اُحصِي جَمِيلَ بَلَائِكُم وَبِكُم اَخرَجَنَا اللّٰهُ مِنَ الذُّلِّ وَفَرَّجَ

عَنَّا غَمَرَاتِ الكُرُوبِ وَاَنقَذَنَا بِكُم مِن شَفَا جُرُفِ الهَلَكَاتِ

وَمِنَ النَّارِ بِاَبِي اَنتُم وَاُمِّي وَنَفسِي بِمُوَالَاتِكُم عَلَّمَنَا اللّٰهُ مَعَالِمَ

دِينِنَا وَاَصلَحَ مَا كَانَ فَسَدَ مِن دُنيَانَا وَبِمُوَالَاتِكُم تَمَّتِ

الكَلِمَةُ وَعَظُمَتِ النِّعمَةُ وَائتَلَفَتِ الفُرقَةُ وَبِمُوَالَاتِكُم

تُقبَلُ الطَّاعَةُ المُفتَرَضَةُ وَلَكُمُ المَوَدَّةُ الوَاجِبَةُ

وَالدَّرَجَاتُ الرَّفِيعَةُ وَالمَقَامُ المَحمُودُ وَالمَكَانُ المَعلُومُ

عِندَ اللّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ وَالجَاهُ العَظِيمُ وَالشَّانُ الكَبِيرُ وَ

الشَّفَاعَةُ المَقبُولَةُ رَبَّنَا اٰمَنَّا بِمَا اَنزَلتَ وَاتَّبَعنَا

الرسول فاكتبنا مع الشاهدين ربنا لا تزغ قلوبنا بعد
اذ هديتنا وهب لنا من لدنك رحمة انك انت الوهاب
سبحان ربنا ان كان وعد ربنا لمفعولا يا وليّ الله ان
بيني وبين الله عز وجل ذنوبا لا يأتي عليها الا رضاكم
فبحق من ائتمنكم على سره واسترعاكم امر خلقه وقرن
طاعتكم بطاعته لما استوهبتم ذنوبي وكنتم شفعائي
فاني لكم مطيع من اطاعكم فقد اطاع الله ومن عصاكم
فقد عصا الله ومن احبكم فقد احب الله ومن ابغضكم
فقد ابغض الله اللهم اني لو وجدت شفعاء اليك
من محمد واهل بيته الاخيار الائمة الابرار لجعلتهم
شفعائي فبحقهم الذي اوجبته لهم عليك اسئلك

اَنْ تُدْخِلَنِی فِی جُمْلَةِ الْعَارِفِینَ بِهِمْ وَ بِحَقِّهِمْ وَ فِی
زُمْرَةِ الْمَرْحُومِینَ بِشَفَاعَتِهِمْ اِنَّکَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِینَ
وَ صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِهِ الطَّاهِرِینَ وَ سَلَّمَ تَسْلِیماً
کَثِیراً وَ حَسْبُنَا اللهُ وَ نِعْمَ الْوَکِیلُ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیمِ

فصل در بیان کیفیت زیارت حضرت رسول
خدا و آداب آن بدانکه غسل کردن سنت است و علما
دو غسل را مستحب دانسته اند یکی برای دخول داخل
شدن مدینه مشرفه و یکی برای زیارت حضرت رسول
و لیکن از احادیث ظاهر میشود که یک غسل سنت است
و آنرا اگر پیش از دخول مدینه واقع سازد بهتر است و اگر

دان غسل قصد دخول مدینه و دخول مسجد و زیارت
حضرت رسول صلعم و حضرت فاطمه صلوات الله علیها
بلکه توبه از گناهان بکند شاید بهتر باشد و بهتر است
که در در مسجد بایستد و رخصت داخل شدن بطلبد
و بعد از حصول رقت با خضوع و خشوع و حضور قلب
و آرام تن داخل شود چنانچه در باب سابق مذکور شد
و اگر دعای اذنی که علما ذکر کرده اند بخوانند خوبست و دعا
اینست اللّٰهمّ انّی وقفت علی باب بیت من بیوت نبیّک
و آل نبیّک علیه و علیهم السلام و قد منعت الناس الدخول
الی بیوته الّا باذن نبیّک فقلت یا ایّها الّذین آمنوا لا
تدخلوا بیوت النّبی ان یؤذن لکم اللّٰهمّ انّی اعتقد

حُرْمَةَ نَبِيِّكَ فِي غَيْبَتِهِ كَمَا اَعْتَقِدُ فِي حَضْرَتِهِ وَ

اَعْلَمُ اَنَّ رُسُلَكَ وَخُلَفَاءَكَ اَحْيَاءٌ عِنْدَكَ يُرْزَقُونَ

يَرَوْنَ مَكَانِي فِي وَقْتِي هٰذَا وَزَمَانِي وَيَسْمَعُونَ كَلَامِي

فِي وَقْتِي هٰذَا وَيَرُدُّونَ عَلَيَّ سَلَامِي وَاَنَّكَ حَجَبْتَ عَنْ

سَمْعِي كَلَامَهُمْ وَفَتَحْتَ بَابَ فَهْمِي بِلَذِيذِ مُنَاجَاتِهِمْ

فَاِنِّي اَسْتَأْذِنُكَ يَا رَبِّ اَوَّلًا وَاَسْتَأْذِنُ رَسُولَكَ

ثَانِيًا وَاَسْتَأْذِنُ خَلِيفَتَكَ الْمَفْرُوضَ عَلَيَّ طَاعَتُهُ

فِي الدُّخُولِ فِي سَاعَتِي هٰذِهِ اِلَى بَيْتِهِ وَاَسْتَأْذِنُ

مَلَائِكَتَكَ الْمُوَكَّلِينَ بِهٰذِهِ الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ الْمُطِيعَةِ

لَكَ السَّامِعَةِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكُمْ اَيُّهَا الْمَلَائِكَةُ

الْمُوَكَّلُونَ بِهٰذِهِ الْمَشَاهِدِ الْمُبَارَكَةِ وَرَحْمَةُ اللهِ

وَبَرَكَاتُهُ بِإِذْنِ اللّٰهِ وَإِذْنِ اللّٰهِ رَسُولِ اللّٰهِ وَإِذْنِ خُلَفَائِهِ
وَإِذْنِكُمْ صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ أَجْمَعِينَ أَدْخُلُ هٰذَا الْبَيْتَ
مُتَقَرِّبًا إِلَى اللّٰهِ بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ
فَكُونُوا مَلَائِكَةَ اللّٰهِ أَعْوَانِي وَكُونُوا أَنْصَارِي حَتَّى
أَدْخُلَ هٰذَا الْبَيْتَ وَأَدْعُوَ اللّٰهَ بِفُنُونِ الدَّعَوَاتِ
وَأَعْتَرِفَ لِلّٰهِ بِالْعُبُودِيَّةِ وَلِلرَّسُولِ وَلِأَبْنَائِهِ
صَلَوَاتُ اللّٰهِ عَلَيْهِمْ بِالطَّاعَةِ پس بسم الله بگوید
داخل شود و علما گفته‌اند که بگوید بِسْمِ اللّٰهِ وَبِاللّٰهِ
وَفِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللّٰهِ رَبِّ أَدْخِلْنِي
مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا و در اکثر کتب مذکور است
که بعد از داخل شدن صد مرتبه الله اکبر بگوید

پس باید بجانب بالا سر حضرت و در پیش ستون
دویم که برابر سر مبارک حضرتست رو بقبله بایستد
و زیارت کند و اگر بتقیه باشد برابر روی حضرت
برود و زیارت چنانچه سنیان میکنند و در حدیث
صحیح از امام جعفر صادق ع منقولست که چون
خواهی داخل مسجد شوی پیش از داخل شدن یا بعد از ان
غسل میکنی و میروی بنزد قبر رسول ص پس سلام
میکنی بر انحضرت پس میایستی نزد ستون پیش
که از جانب راست قبراست رو بقبله کرده دوش
چپ بجانب قبر باشد و دوش راست بجانب منبر
که ان موضع سر رسول خداست و میگوی

اَشْهَدُ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهٗ لَا شَرِيْكَ لَهٗ
وَاَشْهَدُ اَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
رَسُوْلُ اللّٰهِ وَاَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ
قَدْ بَلَّغْتَ رِسَالَاتِ رَبِّكَ وَنَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ وَ
جَاهَدْتَ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَ اللّٰهَ حَتّٰى اَتٰكَ
الْيَقِيْنُ بِالْحِكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَاَدَّيْتَ الَّذِيْ
عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ وَاَنَّكَ قَدْ رَؤُفْتَ بِالْمُؤْمِنِيْنَ وَ
غَلَّظْتَ عَلَى الْكَافِرِيْنَ فَبَلَّغَ اللّٰهُ بِكَ اَفْضَلَ شَرَفِ
مَحَلِّ الْمُكَرَّمِيْنَ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي اسْتَنْقَذَنَا بِكَ مِنَ
الشِّرْكِ وَالضَّلَالَةِ اَللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوَاتِكَ وَصَلَوَاتِ
مَلٰئِكَتِكَ الْمُقَرَّبِيْنَ وَعِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ وَ

وَاَنْبِيَاءِكَ الصَّالِحِينَ الْمُرْسَلِينَ وَاَهْلِ السَّمٰوَاتِ

وَالْاَرَضِينَ وَمَنْ سَبَّحَ لَكَ يَارَبَّ الْعَالَمِينَ مِنَ

الْاَوَّلِينَ وَالْاٰخِرِينَ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَ

نَبِيِّكَ وَاَمِينِكَ وَنَجِيبِكَ وَحَبِيبِكَ وَصَفِيِّكَ

وَخَاصَّتِكَ وَصَفْوَتِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ اَللّٰهُمَّ وَاَعْطِهِ الدَّرَجَةَ وَالْوَسِيلَةَ مِنَ الْجَنَّةِ وَابْعَثْهُ

مَقَامًا مَحْمُودًا يَغْبِطُهُ بِهِ الْاَوَّلُونَ وَالْاٰخِرُونَ

اَللّٰهُمَّ اِنَّكَ قُلْتَ وَلَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ

جَاؤُكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ

لَوَجَدُوا اللّٰهَ تَوَّابًا رَحِيمًا وَاِنِّى اَتَيْتُكَ نَبِيَّكَ

مُسْتَغْفِرًا تَائِبًا مِنْ ذُنُوبِى وَاِنِّى اَتَوَجَّهُ اِلَيْكَ

نبیک نبی الرحمة محمد صلی الله علیه و آله یا محمد
انی اتوجه الی الله ربی و ربک لیغفر لی ذنوبی
و اگر ترا حاجتی باشد بگردان قبر رسول خدا را پشت کتف خود
و رو بقبله کن و دستها را بردار و حاجت خود را بطلب
بدرستی که سزاوارست که برآورده شود انشاء الله تعالی
و ابن بابویه گفته است که داخل مسجد شو و از در جبرئیل
که در جبرئیل آن در ست که بجانب بقیع مفتوح
میشود یا در دیگر که در آنجا بوده است گو با مراد
بگرفتن قبر در پشت گفتن آن باشد که از آن محل که زیارت
کرده است اندکی پیشتر رود که محاذی قبر نباشد و چون مقابل
بپشت قبر نیست باکی نیست و از کلام جمعی موافق

وظاهر بعضی از اخبار ظاهر میشود که از محاذی قبر نیز

پشت بقبله و رو بقبر کند بقصد استقبال آنحضرت

رو توجه بجناب مقدس الهی نموده است و اخبار اوّل مذکور شد

بگمان فقیر احوط و اولی است با آنکه در این زمانها باعتبار

تقیّه غالباً موجب ضرر عظیم است و مشروع نیست

وبسند معتبر از محمد بن مسعود منقولست که گفت دیدم

که حضرت صادق ع که بنزد قبر حضرت رسول آمد

و دست مبارک خود را بر قبر گذاشت و فرمود

أَسْأَلُ اللّٰهَ الَّذِي اجْتَبَاكَ وَاخْتَارَكَ وَهَدَاكَ وَهَدَى

بِكَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْكَ پس فرمود إِنَّ اللّٰهَ وَمَلَائِكَتَهُ

يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ

عَلَیْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِیمًا و بسند معتبر از ابن ابی نصر منقولست
که بخدمت حضرت امام رضا عرض کردم که چگونه باید
سلام کرد بر رسول خدا نزد قبرش فرمود که بگو اَلسَّلَامُ
عَلیٰ رَسُولِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا حَبِیبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ
عَلَیْکَ یَا صِفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَیْکَ یَا اَمِینَ اللّٰهِ
أَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَجَاهَدْتَ فِی
سَبِیلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ حَتّٰی اَتٰیکَ الْیَقِینُ فَجَزَاکَ
اللّٰهُ اَفْضَلَ مَا جَزٰی نَبِیًّا عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ
مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا صَلَّیْتَ عَلیٰ اِبْرٰهِیمَ وَآلِ اِبْرٰهِیمَ اِنَّکَ
حَمِیدٌ مَجِیدٌ و در حدیث معتبر دیگر منقولست که حضرت
امام رضا از شخصی سؤال کرد که چه میگوئی در سلام

کردن

کردن بر حضرت رسول خدا گفت مرحبا مرحبا بنم

و روایت بما رسیده است حضرت فرمود که ایا تعلیم

نکنم ترا چیزی که بهتر ازین باشد گفت بلی فرمود که چون

بیایی نزد قبر آنحضرت بگو اَشْهَدُ اَنْ لا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ

وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ رَسُولُ اللّٰهِ وَ

وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ خاتَمُ

النَّبِیِّینَ وَ اَشْهَدُ اَنَّکَ قَدْ بَلَّغْتَ رِسالَةَ رَبِّکَ

وَ نَصَحْتَ لِاُمَّتِکَ وَ جاهَدْتَ فی سَبیلِ رَبِّکَ وَ

عَبَدْتَهُ حَتّی اَتاکَ الْیَقینُ وَ اَدَّیْتَ الَّذی عَلَیْکَ مِنَ

الْحَقِّ اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلی مُحَمَّدٍ عَبْدِکَ وَ رَسُولِکَ وَ

نَجیبِکَ وَ اَمینِکَ وَ صَفِیِّکَ وَ خِیَرَتِکَ مِنْ

مِنْ خَلْقِكَ اَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اَحَدٍ مِنْ اَنْبِيَآئِكَ
وَرُسُلِكَ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا
سَلَّمْتَ عَلٰى نُوْحٍ فِى الْعَالَمِيْنَ وَامْنُنْ عَلٰى مُحَمَّدٍ
وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا مَنَنْتَ عَلٰى مُوْسٰى وَهٰرُوْنَ وَبَارِكْ
عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلٰى اِبْرٰهِيْمَ وَاٰلِ
اِبْرٰهِيْمَ اِنَّكَ حَمِيْدٌ مَّجِيْدٌ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ
مُحَمَّدٍ وَّتَرَحَّمْ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَّاٰلِ مُحَمَّدٍ اَللّٰهُمَّ رَبَّ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ وَرَبَّ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالْمَقَامِ
وَرَبَّ الْبَلَدِ الْحَرَامِ وَرَبَّ الْحِلِّ وَالْحَلَالِ وَالْحَرَامِ
وَرَبَّ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ بَلِّغْ رُوْحَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَاٰلِهٖ مِنِّى السَّلَامَ و در حدیث معتبر منقول است
که حضرت

که حضرت امام زین العابدین می ایستادند نزد قبر حضرت

رسول ص و سلام میکردند و شهادت میدادند از

برای انحضرت بتبلیغ رسالت و انچه میتوانستند دعا

میکردند پس پشت میدادند بجانب قبر انحضرت بر سنگ

مرمر سبز نازکی که نزدیک قبر است و پشت را بقبر می

چسبانیدند و رو بقبله میکردند و این دعا میخواندند

اَللّٰهُمَّ اِلَیْکَ اَلْجَاْتُ اَمْرِی وَاِلٰی قَبْرِ مُحَمَّدٍ ص عَبْدِکَ

وَرَسُوْلِکَ اَسْنَدْتُ ظَهْرِی وَالْقِبْلَةَ الَّتِی رَضِیتَ

لِمُحَمَّدٍ ص اِسْتَقْبَلْتُ اِنِّی اَصْبَحْتُ لَا اَمْلِکُ لِنَفْسِی خَیْرَ مَا

اَرْجُو لَهَا وَلَا اَدْفَعُ عَنْهَا شَرَّ مَا اَحْذَرُ عَلَیْهَا وَ

اَصْبَحَتِ الْاُمُورُ بِیَدِکَ وَلَا فَقِیرَ اَفْقَرُ مِنِّی اِنِّی لِمَا

اَللّٰهُمَّ

أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ اللّٰهُمَّ ارْدُدْنِي مِنْكَ بِخَيْرٍ وَلَا
رَادَّ لِفَضْلِكَ اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ تُبَدِّلَ
اِسْمِي وَأَنْ تُغَيِّرَ جِسْمِي وَتُزِيلَ نِعْمَتَكَ عَنِّي اللّٰهُمَّ
زَيِّنِّي بِالتَّقْوٰى وَجَمِّلْنِي بِالنِّعَمِ وَاغْمُرْنِي بِالْعَافِيَةِ وَ
ارْزُقْنِي شُكْرَ نِعْمَتِكَ الْعَافِيَةِ، و در اکثر کتب زیارات
مذکور است که بعد از این دعا یازده مرتبه انا انزلناه
فی لیلة القدر بخوانند و در بعضی از کتب معتبره قبل از
این دعا ذکر کرده اند و گفته اند که بعد از این برود نزد
ستونی که نزدیک منبر است و مقام حضرت رسول است
و دو رکعت یا چهار رکعت نماز زیارت بکند و بعضی
شش رکعت و هشت رکعت ذکر کرده اند و از روایت

که در باب سابق مذکور شد مفهوم میشود و بعضی
ذکر کرده اند که در نماز زیارت در رکعت اوّل بعد از
حمد سوره یس بخواند و در رکعت دوم سوره الرحمن
و در باب اوّل گذشت و در فقه رضوی مذکور است که
زیارت حضرت رسول در بالای سر انحضرت بایست
رو بقبله و بگو اَلسَّلامُ عَلَیْکَ اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکاتُهُ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا اَبَا الْقاسِمِ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یا سَیِّدَ الْاَوَّلِینَ وَالْاٰخِرِینَ اَلسَّلامُ
عَلَیْکَ یَا ابْنَ الْقِیمَةِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یا شَفِیعَ
الْقِیمَةِ اَشْهَدُ اَنْ لا اِلهَ اِلَّا اللهُ وَحْدَهُ لا شَرِیکَ لَهُ
وَاَشْهَدُ اَنَّکَ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ بَلَّغْتَ الرِّسالَةَ

وادیت الامانة ونصحت امتک وجاهدت فی سبیل
ربک حتی اتیک الیقین صلی الله علیک وعلی
اهل بیتک طبت حیا وطبت میتا صلی الله علیک
وعلی اخیک ووصیک وابن عمک امیر المؤمنین
وعلی ابنتک سیدة نساء العالمین وعلی و
لدیک الحسن والحسین افضل السلام واطیب
التحیة واطهر الصلوة وعلینا منکم السلام ورحمة
الله وبرکاته و دعا میکنی از برای خود و بسیار دعا کن
از برای پدر و مادر خود و سایر مؤمنان و بسند معتبر از
حضرت صادق ع منقولست که نماز کنید بجانب قبر پیغمبر
هرچند نماز مؤمنان میرسد بانحضرت هرجا که باشند و

احتمال

واحتمال دارد که مراد این باشد که صلوات فرستادن
انحضرت نزد قبر هرچند صلوات مؤمنان هرجا که باشند
بانحضرت میرسد و در حدیث صحیح از ابن ابی نصر منقولست
که از حضرت امام رضا ع پرسید که چگونه سلام باید
کرد بر حضرت رسول خدا ص نزد قبرش فرمود که میگوئی
السَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ ص السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَكَاتُهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللهِ السَّلَامُ
عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ
اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا صِفْوَةَ اللهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا امِينَ اللهِ اَشْهَدُ
اَنَّكَ رَسُولُ اللهِ وَاَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللهِ

واشهد انك قد نصحت لامتك وجاهدت في سبيل ربك

وعبدته حتى اتيك اليقين فجزاك الله افضل ما جزى

نبيا عن امته اللهم صل على محمد وآل محمد افضل ما

صليت على ابرهيم وآل ابرهيم انك حميد مجيد وداع

[illegible] در وداع حضرت رسول ص در احادیث صحیحه

و معتبره از حضرت صادق ع منقولست که چون خواهی

که از مدینه بیرون آئی غسل بکن و برو بنزد قبر پیغمبر ص

بعد از آنکه از کارهای خود فارغ شده باشی و بعمل آور آنچه

پیشتر میکردی نزد داخل شدن مسجد و بگو اللهم لا

تجعله آخر العهد من زيارة قبر نبيك فان توفيتني

قبل ذلك فاني اشهد في مماتي على ما شهدت

وداع حضرت رسول

عليه

عَلَيْهِ فِي حَيٰوتِي اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ
وَرَسُولُكَ و بسند موثق از انحضرت منقولست که
در زیارت وداع میکوئی صَلَّی اللّٰهُ عَلَيْكَ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ
لَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اٰخِرَ تَسْلِيمِي عَلَيْكَ وَابن بابویه کفته است
که چون خواهی که بیرون ائی برو بیالای سر حضرت رسول
خدا ص و سلام کن بر انحضرت پس برو بنزد منبر و صلوات
بر انحضرت وَالش بسیار بفرست و دعا از برای دین و دنیای
خود و انچه خواهی پس برکرد بسوی قبر و بجسبان دوش
چپ خود را بقبر نزدیک بشنوی که بعد از سنبو نیست که
خلوق بران میباشند نزد سر پیغمبر ص و شش رکعت یا هشت
رکعت نماز بکن و در هر رکعت حمد و سوره بخوان و

و در هر دو رکعت قنوت بخوان پس چون فارغ شوی
رو بقبر بکن و وداع کن و بگو صلی الله علیک السلام
علیک لا جعله الله آخر تسلیمی علیک اللهم لا
تجعله آخر العهد تا آخر مذکور شد و در روایت
اول و در فقه رضوی ع مذکور است که چون خواهی
که از مدینه بیرون آئی وداع کن قبر اخضر را و بکن آنچه
پیشتر میکردی پس بگو اللهم لا تجعله آخر العهد منی
من زیارة قبر نبیک و حرمه فانی اشهد ان لا اله الا
الله فی حیوتی ان توفیتنی قبل ذلک و ان محمدا عبدک
و رسولک صلی الله علیه و آله و وداع قبر مکن مگر با
غسل و اگر غسل ممکن نباشد وضو لشا از تمام شد عبارت

فقه رضوی و در بارت آنحضرت در شهرها و در بسیار

و بسند صحیح منقولست که ابن ابی نصر بخدمت امام رضا

عرض کرد که بعد از نماز چگونه صلوات و سلام بر

حضرت رسول ص باید فرستاد فرمود که میگوئی

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللّٰهِ وَ رَحْمَةُ اللّٰهِ وَ بَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدَ بْنَ عَبْدِ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خِيَرَةَ اللّٰهِ

اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا صِفْوَةَ

اللّٰهِ اَلسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ رَسُولُ اللّٰهِ

وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللّٰهِ وَ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ

لِاُمَّتِكَ وَ جَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ رَبِّكَ وَ عَبَدْتَهُ حَتّٰى

اَتٰيكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ يَا رَسُولَ اللّٰهِ اَفْضَلَ مَا جَزٰى

نَبِیًّا عَن اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ اَفضَلَ
مَا صَلَّیتَ عَلیٰ اِبرٰهِیمَ وَآلِ اِبرٰهِیمَ اِنَّكَ حَمِیدٌ مَجِیدٌ
و در روایت معتبر از حضرت صادق ع منقولست که هر که
خواهد زیارت کند قبر حضرت رسول و قبر امیر المؤمنین
و فاطمه و حسن و حسین را و قبرهای حجتها خدا را صلوات
الله علیهم اجمعین و او در شهر خود باشد پس غسل کند
در روز جمعه و دو جامه پاکیزه بپوشد و بیرون رود
بصحرای پس چهار رکعت نماز بگذارد با هر سوره که میسر
شود پس بایستد رو بقبله و بگوید اَلسَّلَامُ عَلَیكَ
اَیُّهَا النَّبِیُّ وَرَحمَةُ اللّٰهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلسَّلَامُ عَلَیكَ اَیُّهَا
النَّبِیُّ المُرسَلُ وَالوَصِیُّ المُرتَضیٰ وَالسَّیِّدَۃُ الزَّهرَاءُ وَ

والسبطان المنتجبان والاولاد الاعلام والامناء
المنتجبون جئت انقطاعا اليكم والى آبائكم وولدكم
الخلف على بركة الحق فقلبي لكم مسلم ونصرتي لكم
معدة حتى يحكم الله لدينه فمعكم معكم لا مع عدوكم
اني لمن القائلين بفضلكم مقر برجعتكم لا انكر لله
قدرة ولا ازعم الا ما شاء الله سبحان الله ذي
الملك والملكوت يسبح الله باسمائه جميع خلقه
والسلام على ارواحكم واجسادكم والسلام
عليكم ورحمة الله وبركاته
بسند معتبر از حضرت امام محمد باقر علیه السلام واز
حضرت امام محمد تقی علیه السلام منقولست که شخصی از سادات

فرمود که چون میروی بسوی قبر جدت خود فاطمه ع بگو
یَا مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَكِ اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكِ قَبْلَ اَنْ يَخْلُقَكِ
فَوَجَدَكِ لِمَا امْتَحَنَكِ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّا لَكِ اَوْلِيَاءُ
وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِكُلِّ مَا اَتَانَا بِهِ اَبُوكِ
وَاَتَانَا بِهِ وَصِيُّهُ فَاِنَّا نَسْئَلُكِ اِنْ كُنَّا صَدَّقْنَاكِ
اِلَّا اَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِيقِنَا لَهُمَا لِنُبَشِّرَ اَنْفُسَنَا بِاَنَّا
قَدْ طَهُرْنَا بِوِلَايَتِكِ و سید بن طاوس ره در کتاب اقبال
ذکر کرده که روایت کرده ایم از جماعتی از اصحاب ما
که وفات حضرت فاطمه ع در روز سیم ماه جمادی الاخر
بوده است پس سزاوار است که آنحضرت را دران روز
زیارت کنند و روایت کرده است جامع کتاب مسائل

که ابراهیم بن محمد همدانی نوشت عریضه بخدمت حضرت
امام علی نقی ع که مرا خبر ده از قبر حضرت فاطمه را
در مدینه است یا در بقیع حضرت جواب نوشتند
که با جدم رسول خدا مدفونست سید گفته است
که پس میگوئی اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا سَیِّدَةَ نِسَاءِ
الْعَالَمِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ یَا وَالِدَةَ الْحُجَجِ عَلَی النَّاسِ
اَجْمَعِینَ اَلسَّلَامُ عَلَیْكِ اَیَّتُهَا الْمَظْلُومَةُ الْمَمْنُوعُ
حَقُّهَا پس بگو اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی اَمَتِكَ وَابْنَةِ
نَبِیِّكَ وَزَوْجَةِ وَصِیِّ نَبِیِّكَ صَلٰوةً تُزْلِفُهَا
فَوْقَ زُلْفٰی عِبَادِكَ الْمُكْرَمِینَ مِنْ اَهْلِ السَّمٰوَاتِ
وَاَهْلِ الْاَرَضِینَ بتحقیق روایت رسیده است که

هرکه باین زیارت آنحضرترا زیارت کند واز خدا
طلب آمرزش کند حقتعالی گناهانش را بیامرزد واورا
داخل بهشت گرداند وسید بن طاوس علیه الرحمه در نماز
زیارت آنحضرت گفته است که اگر توانی نماز حضرت فاطمه
بجا آوری وآن دو رکعتست ودر هر رکعت بعد از حمد شصت
مرتبه قل هو الله احد باید خواند واگر نتوانی در رکعت
اوّل بعد از حمد سوره قل هو الله احد باید خواند واگر
نتوانی در رکعت اوّل بعد از حمد سوره قل هو الله احد بخوان
ودر رکعت دویم سوره قل یا ایها الکافرون

در کیفیت زیارت ائمه بقیع صلوات الله علیهم
اجمعین باید که آداب که در باب اوّل مذکور را از غسل وتطهیر
جامها

جامها و بوی خوش کردن و رخصت طلبیدن در دخول
و غیر اینها را بعمل بیاورد و اگر در دعا اذن انچه محمد بن
المشهدی ذکر کرده است بخواند بدینست کفته است که بر در
بایستد و بگوید یا موالِیَّ یا اَبْناءَ رَسُولِ اللهِ عَبْدُکُمْ
وَابْنُ اَمَتِکُمُ الذَّلیلُ بَیْنَ اَیْدیکُمْ وَالْمُضْعَفُ فی عُلُوِّ قَدْ
رِکُمْ وَالْمُعْتَرِفُ بِحَقِّکُمْ جاءَکُمْ مُسْتَجیراً بِکُمْ قاصِداً اِلی
حَرَمِکُمْ مُتَقَرِّباً اِلی مَقامِکُمْ مُتَوَسِّلاً اِلَی اللهِ بِکُمْ ءَاَدْخُل
یا مَوالِیَّ ءَاَدْخُلُ یا اَوْلِیاءَ اللهِ ءَاَدْخُلُ یا مَلائِکَةَ
اللهِ الْمُحْدِقینَ بِهذَا الْحَرَمِ الْمُقیمینَ بِهذَا الْمَشْهَدِ
و بعد از خشوع و رقت داخل شود و پای راست را مقدم
دارد و بِسْمِ اللهِ بگوید انچه محمد بن المشهدی کفته است

اَللهُ اَکبَرُ کَبیرًا وَالحَمدُ لِلّٰهِ کَثیرًا وَسُبحانَ اللهِ بُکرَةً
وَاَصیلًا وَالحَمدُ لِلّٰهِ الفَردِ الصَّمَدِ الماجِدِ الاَحَدِ
المُتَفَضِّلِ المَنّانِ المُتَطَوِّلِ الحَنّانِ الَّذی مَنَّ بِطَولِهِ
وَسَهَّلَ زِیارَةَ سادَتی بِاِحسانِهِ وَلَم یَجعَلنی عَن
زِیارَتِهِم مَمنوعًا بَل تَطَوَّلَ وَمَنَحَ واکر دعاها اذن
دخول کند در زیارت حضرت امام حسین ع بروایت
صفوان وارد شده است و بعد از این خواهد آمد بخواند
مناسب است پس نزدیک قبور مقدسه رود و پشت
بقبله کرده رو بقبور ایشان کرده بگوید آنچه کلینی و ابن
بابویه قولویه و شیخ طوسی و غیر ایشان روایت کرده اند
از ائمه صلوات الله علیهم که فرموده اند چون بری

بنزد قبور ائمه کرد در بقیع بایست نزد ایشان و قبر را
پیش روی خود قرار ده و بگو السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَئِمَّةَ
الهُدیٰ السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ التَّقْوٰی السَّلامُ عَلَیْکُمْ
الحُجَّةَ عَلیٰ اَهْلِ الدُّنْیا السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَیُّهَا القُوّامُ
فِی البَرِیَّةِ بِالْقِسْطِ السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ الصَّفْوَةِ
السَّلامُ عَلَیْکُمْ آلَ رَسُولِ اللّٰهِ السَّلامُ عَلَیْکُمْ اَهْلَ
النَّجْوٰی اَشْهَدُ اَنَّکُمْ قَدْ بَلَّغْتُمْ وَ نَصَحْتُمْ وَ صَبَرْتُمْ فِی
ذاتِ اللّٰهِ وَ کُذِّبْتُمْ وَ اُسِیئَ اِلَیْکُمْ فَغَفَرْتُمْ وَ اَشْهَدُ
اَنَّکُمُ الاَئِمَّةُ الرّاشِدُونَ المَهْدِیُّونَ المُهْتَدُونَ وَ
اَنَّ طاعَتَکُمْ مَفْرُوضَةٌ وَ اَنَّ قَوْلَکُمُ الصِّدْقُ وَ اَنَّکُمْ
دَعَوْتُمْ فَلَمْ تُجابُوا وَ اَمَرْتُمْ فَلَمْ تُطاعُوا وَ اَنَّکُمْ دَعائِمُ الدِّینِ

وَاَرْكانُ الاَرْضِ لَمْ تَزالُوا بِعَيْنِ اللهِ يَنْسَخُكُمْ فى اَصْلابِ
كُلِّ مُطَهَّرٍ وَيَنْقُلُكُمْ مِنْ اَرْحامِ المُطَهَّراتِ لَمْ تُدَنِّسْكُمُ
الجاهِلِيَّةُ الجُهَلاءُ وَلَمْ تَشْرَكْ فيكُمْ فِتَنُ الاَهْواءِ
طِبْتُمْ وَطابَ مَنْبَتُكُمْ مَنَّ بِكُمْ عَلَيْنا دَيّانُ الدّينِ فَجَعَلَكُمْ
فى بُيُوتٍ اَذِنَ اللهُ اَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فيهَا اسْمُهُ وَجَعَلَ صَلَواتِنا
عَلَيْكُمْ رَحْمَةً لَنا وَكَفّارَةً لِذُنُوبِنا اِذِ اخْتارَكُمُ اللهُ لَنا
وَطَيَّبَ خَلْقَنا بِما مَنَّ عَلَيْنا مِنْ وِلايَتِكُمْ وَكُنّا عِنْدَهُ
مُسَمّينَ بِعِلْمِكُمْ مُعْتَرِفينَ بِتَصْديقِنا اِيّاكُمْ وَهذا مَقامُ
مَنْ اَسْرَفَ وَاَخْطَاَ وَاسْتَكانَ وَاَقَرَّ بِما جَنى وَرَجا بِمَقامِهِ
الخَلاصَ وَاَنْ يَسْتَنْقِذَ بِكُمْ مُسْتَنْقِذُ الهَلْكى مِنَ الرَّدى
فَكُونُوا لى شُفَعاءَ فَقَدْ وَفَدْتُ اِلَيْكُمْ اِذْ رَغِبَ عَنْكُمْ

اَهلَ الدُّنيا وَاتَّخَذُوا آياتِ اللهِ هُزُواً وَاستَكبَرُوا
عَنها يا مَن هُوَ قائِمٌ لا يَسهُو وَدائِمٌ لا يَلهُو وَمُحيطٌ
بِكُلِّ شَيءٍ لَكَ المَنُّ بِما وَفَّقتَنِي وَعَرَّفتَنِي بِما اَقَمتَنِي عَلَيهِ
اِذ صَدَّ عَنهُ عِبادُكَ وَجَهِلُوا مَعرِفَتَهُ وَمالُوا اِلَى
سِواهُ فَكانَتِ المِنَّةُ مِنكَ عَلَيَّ مَعَ اَقوامٍ خَصَصتَهُم
بِما خَصَصتَنِي بِهِ فَلَكَ الحَمدُ اِذ كُنتُ عِندَكَ فِي مَقامِ
هذا مَذكُوراً مَكتُوباً فَلا تَحرِمنِي ما رَجَوتُ وَلا
تُخَيِّبنِي فِيما دَعَوتُ بِحُرمَةِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ الطّاهِرِينَ وَ
صَلَّى اللهُ عَلى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ پس دعا کن از برای خود
بهر چیز که خواهی و شیخ علیه الرحمه در تهذیب گفته است
که بعد از آن هشت رکعت نماز زیارت بکن و شیخ محمد بن

(حاشیه: دون علیهم السلام ... ؛ المشهدی)

اِسْتَکْبَرُوا عَنْهَا گفته است که پس سر را بالا میکنی و میگوئی
یا مَنْ هُوَ قَائِمٌ تا آخر و سید بن طاوس ع گفته است که
چون خواهی ایشانرا وداع کنی بگو اَلسَّلَامُ عَلَیْکُمْ وَرَحْمَةُ
اللهِ وَبَرَکَاتُهُ اَسْتَوْدِعُکُمُ اللهَ وَاَقْرَءُ عَلَیْکُمُ السَّلَامُ
آمَنَّا بِاللهِ وَبِالرَّسُولِ وَبِمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَیْهِ اَللّٰهُمَّ
فَاکْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِیْنَ پس دعا بسیار بکن و از خدا سؤال
کن که دیگر زیارت ایشان بر گرداند و آخر عهد تو
نباشد از زیارت ایشان بدانکه بعضی زیارات از برای
ایشان زیارتهای جامعه است که بعد از این مذکور خواهد
خواهد و بسند معتبر منقولست که محمد ابن الحنیفه رضی
الله عنه بزیارت برادر خود امام حسن ع میرفت و میگفت

زیارت امام حسن ع السّلام علیک یا بقیّة المؤمنین

وابن اوّل المسلمین وکیف لا تکون کذلک و

انت سبیل الهدی وحلیف التقی وخامس اصحاب

الکساء غذتک ید الرحمة وربیت فی حجر الاسلام

ورضعت من ثدی الایمان فطبت حیّا وطبت میّتا

غیر انّ الانفس غیر طیّبة بفراقک ولا شاکّة فی

الحیوة لک یرحمک الله وبسند معتبر از حضرت صادق

منقولست که فرمود که میگوئی نزد قبر علی بن الحسین ع

انچه خواهی یعنی هر لفظ که زیارت خوبست وبدانکه

فصل در بیان سایر اعمال که در مدینه مستحب است

در فقه الرّضا ع مذکور است که چون از اعمال مسجد فارغ

سوی بر و نزد قبور ائمه بقیع علیهم السلام و برو بمسجد
حضرت فاطمه و دو رکعت نماز بگذار و زیارت
کن قبر حمزه و سایر شهدا دیگر را و برو بمسجد فتح
و مسجد سقیا و مسجد قبا که در اینها فضیلت بسیار
هست و مسجد جلوت و خانه امیر المؤمنین و خانه
امام جعفر صادق ع که در در مسجد است و دو رکعت
نماز در اینجا بکن و در حدیث معتبر از ائمه ع منقولست
که میگوئی نزد قبر حمزه زیارت حمزه السَّلَامُ عَلَيْكَ
يَا عَمَّ رَسُولِ اللهِ وَخَيْرَ الشُّهَدَاءِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
أَسَدَ اللهِ وَأَسَدَ رَسُولِهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ قَدْ جَاهَدْتَ
فِي اللهِ وَنَصَحْتَ لِرَسُولِ اللهِ وَجُدْتَ بِنَفْسِكَ

وطلبت

وَطَلَبَكَ مَا عِنْدَ اللهِ وَرَغِبَ فِيمَا وَعَدَ اللهِ

پس داخل شو و نماز بکن و در وقت نماز رو بقبر مکن

و چون از نماز فارغ شوی خود را بر روی قبر بینداز

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلىٰ مُحَمَّدٍ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ اَللّٰهُمَّ اِنّىٓ تَعَرَّضْتُ لِرَحْمَتِكَ بِلُزُومِى بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ صَلَوَاتُكَ

عَلَيْهِ وَعَلىٰ اَهْلِ بَيْتِهِ لِتُجِيرَنِى مِنْ نَقِمَتِكَ وَ

سَخَطِكَ وَمَقْتِكَ وَمِنَ الْاَزْلَالِ فِى يَوْمٍ تَكْثُرُ فِيهِ

الْعَثَرَاتُ وَالْاَصْوَاتُ وَتَشْتَغِلُ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا قَدَّمَتْ

وَتُجَادِلُ كُلُّ نَفْسٍ عَنْ نَفْسِهَا فَاِنْ تَرْحَمْنِى الْيَوْمَ فَلَا خَوْفٌ

عَلَىَّ وَلَا حُزْنٌ وَاِنْ تُعَاقِبْ فَمَوْلًى لَهُ الْقُدْرَةُ

عَلىٰ عَبْدِهِ اَللّٰهُمَّ فَلَا تُخَيِّبْنِى الْيَوْمَ وَلَا تَصْرِفْنِى

بِغَيْرِ حَاجَتِي فَقَدْ لَزِمْتُ بِقَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ وَتَقَرَّبْتُ بِهِ
إِلَيْكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ وَرَجَاءَ رَحْمَتِكَ فَتَقَبَّلْ
مِنِّي وَعُدْ بِحِلْمِكَ عَلَى جَهْلِي وَبِرَأْفَتِكَ عَلَى جِنَايَةِ نَفْسِي
فَقَدْ عَظُمَ جُرْمِي مَا أَخَافُ أَنْ تَظْلِمَنِي وَلَكِنْ أَخَافُ
سُوءَ الْحِسَابِ فَانْظُرِ الْيَوْمَ إِلَى تَقَلُّبِي عَلَى قَبْرِ عَمِّ نَبِيِّكَ
صَلَوَاتُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَهْلِ بَيْتِهِ فَبِهِمْ فُكَّنِي وَلَا
تُخَيِّبْ سَعْيِي وَلَا يَهُونَنَّ عَلَيْكَ ابْتِهَالِي وَلَا تَحْجُبْ
مِنْكَ صَوْتِي وَلَا تَقْلِبْنِي بِغَيْرِ حَوَائِجِي يَا غِيَاثَ
كُلِّ مَكْرُوبٍ وَمَحْزُونٍ يَا مُفَرِّجًا عَنِ الْمَلْهُوفِ الْحَيْرَانِ
الْغَرِيبِ الْغَرِيقِ الْمُشْرِفِ عَلَى الْهَلَكَةِ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ
وَأَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ وَانْظُرْ إِلَيَّ نَظْرَةً لَا أَشْقَى

بعدها ابدا وارحم تضرعي وغربتي وانفرادي فقد
رجوت رضاك وتحرّيت الذي لا يعطيه احد
سواك ولا ترد املي فانك على كل شيء قدير پس برو
بسوی قبرها شهدا و بایست نزد انقبرها و بگو السلام
عليكم يا اهل الديار انتم لنا فرط وانا بكم لاحقون
پس برو بسوی مسجد احزاب و نماز کن که رسول
که رسول درانموضع دعا کرد در روز جنگ احزاب
وگفت يا صريخ المكروبين ويا مجيب دعوة
المضطرين ويا مغيث المهمومين اكشف همي
غمي فقد ترى حالي وحال اصحابي و بما رسید است
که پیغمبر چون نزد قبور شهدا می امد میگفت

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ و باید که

در مسجد فتح اینه دعا بخواند یا صریخ المکروبین و

یا مُجِيبَ الْمُضْطَرِّينَ اكْشِفْ عَنِّي هَمِّي وَغَمِّي وَكَرْبِي كَمَا

كَشَفْتَ عَنْ نَبِيِّكَ هَمَّهُ وَغَمَّهُ وَكَرْبَهُ وَكَفَيْتَهُ

هَوْلَ عَدُوِّهِ فِي هٰذَا الْمَكَانِ زیارت امام زین العابدین

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الْعَابِدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا سَيِّدَ الْمُتَهَجِّدِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا إِمَامَ الْمُتَّقِينَ

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا زَيْنَ الصَّالِحِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ

يَا وَلِيَّ الْمُسْلِمِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا قُرَّةَ عَيْنِ النَّاظِرِينَ

الْعَارِفِينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلَفَ السَّابِقِينَ السَّلَامُ

عَلَيْكَ يَا وَصِيَّ الْوَصِيِّينَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَازِنَ

حسنين
وصايا المرسلين السلام عليك يا ضوء المنون
السلام عليك يا نور المجتهدين السلام عليك
يا سراج المرتاضين السلام عليك يا ذخر المتعبد
السلام عليك يا مصباح العالمين السلام
يا سفينة العلم السلام عليك يا سكينة الحلم
السلام عليك يا ميزان القصاص السلام عليك
يا سفينة الخلاص السلام عليك يا بحر الندا
السلام عليك يا بدر الدجى السلام عليك
أيها الأواه الحليم السلام عليك أيها الصابر
الحكيم السلام عليك يا ديجوا البكائين السلام
عليك يا مصباح المؤمنين السلام عليك يا

مَوْلَایَ یَا اَبَا مُحَمَّدٍ اَشْهَدُ اَنَّکَ حُجَّۃُ اللّٰهِ وَابْنُ حُجَّتِہٖ
وَاَبُو حُجَّتِہٖ وَاَبْنُ اُمَنَائِہٖ وَاَبُو اُمَنَائِہٖ وَاَنَّکَ نَا
صَحْتَ فِیْ عِبَادَۃِ رَبِّکَ وَسَارَعْتَ فِیْ مَرْضَاتِہٖ وَ
خَیَّبْتَ اَعْدَآئَہٗ وَسَرَرْتَ اَوْلِیَآئَہٗ اَشْهَدُ اَنَّکَ
قَدْ عَبَدْتَ اللّٰهَ حَقَّ تُقَاتِہٖ عِبَادَتَہٗ وَاتَّقَیْتَہٗ حَقَّ
تُقَاتِہٖ وَاَطَعْتَہٗ حَقَّ تُقَاتِہٖ عِبَادَتَہٗ وَاَطَعْتَہٗ حَقَّ
طَاعَتِہٖ حَتّٰی اَتٰکَ الْیَقِیْنُ فَعَلَیْکَ یَا مَوْلَایَ یَا ابْنَ
رَسُوْلِ اللّٰهِ اَفْضَلُ التَّحِیَّۃِ وَالسَّلَامُ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی
مُحَمَّدٍ وَاَهْلِ بَیْتِہٖ وَصَلِّ عَلٰی عَلِیِّ بْنِ الْحُسَیْنِ سَیِّدِ الْعَابِدِیْنَ
وَقُدْوَۃِ الصَّالِحِیْنَ وَمَدْرَعِ الْمُتَّقِیْنَ وَذُخْرِ الْمُتَهَجِّدِیْنَ وَ
اِمَامِ الْمُؤْمِنِیْنَ وَهُوَ عَبْدُکَ الْمُوَفَّقُ الْمُنْتَجَبُ وَوَلِیُّکَ

الأخص لمقرب ومطيعك البار المهذب الذي
أخلق بدنه في طاعتك وقطع لحوم مساجده
في عبادتك ولبس شعار التقوى في الإخلاص
لك ولواشح برد السهر من خشيتك وبرد
اليقين بكأس الإخلاص للإيمان بك نواسي الفقراء
من فضلك وعبدك في الفترة الأموية والفتنة
المروانية حتى أنه كان يناجيك وتعتو في آياتك
التي تقرع سمعه وتتضرع إليك والأعداء
في شيعته تخرج قلبه اللهم وكما أغضى الجفن على
القذى وسحب الذيل على الأذى وصبر على البلوى
صل عليه أضعاف ما صليت على عبادك المتقين

وَاَوْلِيَاۤءِكَ الصَّالِحِينَ وَحُجَجِكَ الصَّابِرِينَ وَبَلِّغهُ
مِنَّا تَحِيَّةً وَسَلَامًا وَآتِنَا مِنْ لَدُنْكَ فِي مُوالاتِهِ فضلًا
وَاحْسانًا وَمَغفِرَةً وَرِضْوانًا اِنَّكَ ذُوالْفَضْلِ
الْعَظِيمِ بدازان اين دعا بخوانند
يارَبَّ جِبْرَئِيلَ وَمِيكائِيلَ وَاِسْرافِيلَ وَرَبَّ اِبْرٰهِيمَ
وَاِسْمٰعِيلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَرَبَّ مُحَمَّدٍ وَ
عَلِيٍّ وَفاطِمَةَ وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ وَالْاَئِمَّةِ الطّاهِرِينَ
عَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَجَعْفَرٍ وَمُوسى وَعَلِيٍّ وَمُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَ
الْحَسَنِ وَالْحُجَّةِ عَلَيْهِمْ صَلَواتُ اللّٰهِ يا اَللّٰهُ الْاَحَدُ
الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
اَحَدٌ يا بَدِيءَ الْاَبَدِيِّ لا بَدْءَ لَكَ وَيا دائِمَ الْبَقاءِ

لا نفاد لك يا حي يا محيي الموتى يا فاطر السموات
والأرض عالم الغيب والشهادة يا فالق الإصباح
وجاعل الليل سكنا يا حسن البلاء يا جزيل العطاء
يا سابغ النعماء يا دائم الآلاء يا ذا الحبل الشديد
والأمر الرشيد أسألك الأمن يوم الوعيد
فقد حزنتني الأمور الفادحة وأعيتني المسالك
الضيقة ولم أجد باب الفرج عنها إلا بك
فأهممت بلقاء وجهك واستفتحت عليك
بالدعاء أغلاقه فافتح للمستفتح واستجب للداعي
وفرج الكرب واكشف الضر وسد الفقر
واجل الحزن وانف الهم واستنقذني من الهلكة

فَاِنِّي قَدْ اَشْفَقْتُ عَلَيْهَا وَلَا اَجِدُ لِخَلَاصِي مِنْهَا غَيْرَكَ
يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ الضَّعِيفِ الذَّلِيلِ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ
الْبَآئِسِ الْفَقِيرِ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ الْمُتَضَرِّعِ الْمِسْكِينِ
يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ الْفَانِي الْاَسِيرِ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ
الْمُتَضَرِّعِ الذَّلِيلِ يَا رَبِّ هٰذَا مَقَامُ الْبَآئِسِ الْمُقِيلِ يَا رَبِّ
هٰذَا مَقَامُ الْخَاطِئِ الْمُسْتَقِيلِ يَا رَبِّ مَسَّنِيَ الضُّرُّ
وَتَلْقِينِي فَقَدْ تَرٰى مَكَانِي وَتَعْلَمُ سِرَّ نَجْوَايَ وَاَعْلَانِي
وَتَعْلَمُ حَاجَتِي فَاَسْئَلُكَ بِاَنَّكَ تَلِي التَّدْبِيرَ وَ
تَقْبَلُ الْمَعَاذِيرَ وَتَمْضِي الْاُمُورَ وَتَقْضِي الْمَقَادِيرَ
سُؤَالَ مَنْ اَسَاءَ وَاعْتَرَفَ وَظَلَمَ وَاقْتَرَفَ وَنَدِمَ
عَلٰى مَا سَلَفَ وَاَنَابَ اِلٰى رَبِّهِ وَاَسِفَ وَلَاذَ

بفنائه وعطف بتبتلي الى مقبل عثراته وقابل توبته
وغافر حوبته وراحم عبرته وارحم يا مولاي
تعوذي بك وتضرعي اليك واغفر لي جميع ما
احصاه كتابك وحفظه ملائكتك وما مضى من
علمك من ذنوبي وجريرتي وخلواتي في الصغر وبعد
البلوغ والشباب والشيب والليل والنهار و
العشي والابكار وان نتجاوز عن سيئاتي في
اصحاب الجنة وعد الصدق الذي كانوا يوعدون

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله ملأ العالمین والصلوة والسلام علی عباده المصطفین وبعد چنین گوید خادم شرع مبین محمد محسن بن محمد سمیع عفی الله عنهما که این چند کلمه ایست در مهمات مسائل مسمی بقرة العین لزائر الحرمین مشتمل بر مقدمه و چند فصل و خاتمه مقدمه بدانکه هر مستطیعی که وطنش از مکه بیش از شانزده فرسخ دور باشد چون از خانه بعزم حج بیرون آید سزاوار است که نیت چنین کند که میروم بمکه بجهة ادای حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله زیرا که چنین کسی حج تمتع واجب بالاجماع است و آن عبارتست از عمل او در دن بیت

یک

یک چیز که پنج از آنها نامیده میشود بعمره و شانزده دیگر
نامیده میشود بحج و هر دو بیکدیگر وابسته اند اول
باید عمره را بجا آورد و بعد از آن متوجه اعمال حج شود
بر این ترتیب اول بستن احرام بعمره حج تمتع دوم طواف
خانه کعبه سیم دو رکعت نماز طواف چهارم
سعی میان صفا و مروه پنجم تقصیر و بعد از تقصیر عمره اش
تمام است ششم احرام بحج تمتع بستن هفتم وقوف
بعرفات هشتم بیتوته بمشعر علی المشهور نهم وقوف
بمشعر دهم سنگریزه بکار رمی جهت رمی جمرات تحصیل
کردن یازدهم رمی جمره عقبه دوازدهم قربانی کردن
سیزدهم از گوشت قربانی خود خوردن و اطعام بغیر کردن

علی الاحوط چهاردهم سر تراشیدن یا تقصیر نمودن
پانزدهم طواف زیارت شانزدهم نماز طواف هفدهم
سعی صفا و مروه هیجدهم طواف نساء نوزدهم
نماز طواف نساء بیستم بیتوته منی بیست و یکم رمی
جمرات ثلث در ایام تشریق و تفصیل اینها بر وجه اختصار
در ضمن فصلها آینده ان شاء الله ذکر میشود و سنت است
که افتتاح کند سفر خود را بتصدق و در وقت بیرون
آمدن دو رکعت نماز کند که افضل خلیفه است برای
اهل و عیال و این دعا را بخواند اَللّٰهُمَّ اِنّی اَسْتَوْدِعُکَ
نَفْسی وَ اَهْلی وَ مالی وَ ذُرِّیَّتی وَ دُنْیایَ
وَ آخِرَتی وَ اَمانَتی وَ خاتِمَةَ عَمَلی مروی است که بگوید
الی الکلمات

(interlinear glosses: بار خدایا بر تو میسپارم — نفس خود را و اهل خانه خود و مال خود را و اولاد خود را و دنیای خود — و آخرت خود و امانت خود را و خاتمه عمل خود را)

این کلمات را احتیاط مکر آنکه حق تعالی عطا کند باو نعمه

مسئول کرده ومروتی که اکر بر در خانه خود بر ایستد

روی بسمتی که میرود پس بخواند سوره الحمد را از پیش رو

واز سمت دست راست واز سمت دست چپ وآیت الکرسی

را نیز از این هر سه جانب بخواند پس بکوید اللّٰهمّ

مرا و مرا

احفظنی واحفظ ما معی وسلّمنی وسلّم ما معی

محافظت کن مرا وحفظ کن آنچه با منست وسالم بدار مرا وسالم بدار آنچه با منست

وبلّغنی وبلّغ ما معی ببلاغک الحسن الجمیل هر آینه

برسانی مرا وبرسان آنچه با منست برسانیدن تو نیکو خوب محافظت می

کند او را حق تعالی ومحافظت میکند آنچه را که با او است وسلامت

میدارد او را وآنچه را که با او است وبجا میرساند او را و

ذکر با او است و در حدیث صحیح وارد شده که چون بیرون
رود از خانه باراده حج و عمره ان شاء الله پس بخواند دعای
فرج را که این است لا اله الا الله الحلیم الکریم لا
اله الا الله العلی العظیم سبحان الله رب السموات
السبع و رب العرش العظیم والحمد لله رب العالمین
و چون پا در رکاب گذارد سنت است که بگوید بسم الله الرحمن
الرحیم بسم الله والله اکبر و در نزد پا در رکاب گذاشتن
نیز سنت است تصدق کردن که سلامتی سفر را بان خریده
میشود و چون سوار شود بر راحله یا در محمل قرار گیرد
سنت است که این دعا را بخواند دعای سوار شدن
الحمد لله الذی هدانا للاسلام و من علینا بمحمد
ستایش مخصوص خدای است که ما را راهنما کرده بسوی اسلام و منت بر ما گذاشته به پیغمبرش محمد
صلی الله

[illegible]

صلی

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ سُبْحَانَ اللهِ الَّذِي

درود خدا بر او و بر آل او — و پاکی و منزه است خدا از همه نقص [illegible] آنکه رام

سَخَّرَ لَنَا هٰذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا

مسخر کرده از برای ما این حیوان را و نبودیم ما توانیم آنرا فرو گرفت بی یاری و بدرستیکه ما بسوی پروردگار خود

لَمُنْقَلِبُونَ وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللّٰهُمَّ أَنْتَ

هر آینه بازگشت کنندگانیم — و حمد مخصوص خداست که پروردگار عالمیان است — بار خدایا تویی

الْحَامِلُ عَلَى الظَّهْرِ وَالْمُسْتَعَانُ عَلَى الْأَمْرِ اللّٰهُمَّ بَلِّغْنَا

بار کننده بر پشت چهارپایان و طلب یاری از تو باید در همه امور — خداوندا برسان ما را

بَلَاغًا يَبْلُغُ إِلَى الْخَيْرِ بَلَاغًا يَبْلُغُ إِلَى مَغْفِرَتِكَ وَرِضْوَانِكَ

رسانیدنی که برساند ما را بسوی خیر خود رسانیدنی که برساند ما را بسوی آمرزش تو و خوشنودی تو

اَللّٰهُمَّ لَا طَيْرَ اِلَّا طَيْرُكَ وَلَا خَيْرَ اِلَّا خَيْرُكَ وَلَا
حَافِظَ غَيْرُكَ

بار خدایا نیست هیچ چیز بد شگون مگر آنچه بد شگون باشد نزد تو و خیر نباشد هیچ چیز مگر آنچه خوب باشد نزد تو و نیست نگاهدارنده بغیر از تو

و در حدیث صحیح هست که در وقت سفر
هرگاه در وقت چیزی بکند و بیفتد پس تصدق کند
باول مسکینی که ببیند و بعد از آن بکند که حق تعالی دفع
میکند از تو بغیر هر بلا و ناخوشی را و سنت است بلکه
قول بوجوب نیز دارد سر دادن موی سر بلکه موی ریش
هم از اول ماه ذی القعده و مستحب است که در مدینه منوره
یا در نزد واطر مکه خود را مهیای احرام کنند باین نحو که
بدن را پاک کنند از چرکها و ناخنها را بچینند و موی شارب
را بگیرد و موهای بدن را و زیر بغلها را پاک بنوره کنند
فصل اول

فصل اوّل در احرام بستن چون بمیقات یعنی با
حرامگاه برسد مانند مسجد شجره که دو فرسخی مدینه
است یا جحفه که در راه شامست نیز و یکی را بنج در سه
منزلی مکه یا قرن المنازل که در راه طایفست در دو منزلی
مکه یا عقیق که در راه لحسات وادی طولانی است که ازاسدی
ان تا مکه چهار منزلست و از منتهای ان تا مکه دو منزلست یا
یلملم که این از منه سعدیه میباشد که در راه یمن در دو
منزلی مکه است باید در اشهر حج یعنی ماه شوال یا ذی
القعده یا ذی الحجه مشغول احرام بستن بعمره تمتع شود
واگر از راهی برود که از این میقاتها بر کنار باشد احوط
آنست که تا ممکن شود خود را بمیقاتی که بان راه نزدیک تر

باشد برساند که از آنجا احرام بر بندد و اگر ممکن نباشد
از مکانی که محاذی و برابر آنست احرام بر بندد چنانکه
ظاهر مشهور علماست و در حدیث صحیح نیز تجویز احرام از
دو فرسخی مدینه شده هرگاه از غیر راه مدینه روند لیکن
اولی بلکه احوط آنستکه هرگاه خوف آن باشد که قافله مدینه
بسمت مسجد شجره نروند و از راه دیگر خواهند رفت در این صورت
کاری بکنند که داخل در شهر مدینه نشود زیرا که در حدیثی
هست که هرکه داخل مدینه شد پس نیست از برای او
اینکه احرام بر بندد مگر از مدینه و در روایتی هم هست
که احرام بر بندد از شجره پس بگیرد هر راهی که خواسته باشد
و مستحب است که در وقت احرام بستن با وضو باشد پس از ختنهای

غیر احرامیرا از خود جدا کند و بهتر آنستکه نیت کنندکه
میکنم این رختهارا از برای احرام گرفتن قربة الی الله
واگر ممکن نشود غسل احرامرا بعمل آورد و خود قول بوجوب
داد و اولی آنستکه نیت غسل بانیظر نیز کنند که غسل احرام
میکنم قربة الی الله پس رخت احرامرا بپوشند باین نیت
که میپوشم رخت احرامیرا از برای عمرهٔ اسلام عمرهٔ تمتع
واجب قربة الی الله پس داخل احرامگاه شود برای احرام
بستن یعنی برخود حرام ساختن محرمات آینده و بهتر
آنستکه اگر احرامگاه مسجد شجره باشد احرام را در فضای
آن ببندد نه در زیر سقف خرابهٔ آن زیرا که بعضی از آن
قدر سقف را داخل مسجد نمیدانند و رخت احرامی مرد

دو پارچه است که یکی را لنگ کند که از ناف تا بزانو را بپوشد
و تا نصف ساق بهتر است و یکی را ردا کند یعنی بر دوشها
افکند که هر دو منکبها پوشیده شود و توشیح بردا نیز
جایز است ما بطریقی که سر هر دو طرف ازار از زیر بغل راست
بیرون آورد و بر دوش چپ اندازد که دوش راست برهنه
ماند و باید نه دوخته باشند و نه شبیه بدوخته مانند
کپنک علی الاشهر الاحوط و گلیم و نمد و یا پانچی و امثال آنها
هر نیز روا ولیکن تکمه و بند را از با پانچی بکاند و جدا
کند و باید دوخته احرامی چنین باشد که نماز مرد در حالت
اختیار در آن تنها صحیح باشد یعنی نجس یا غصبی یا
ابریشم خالص و یا طلا باف یا مطلی یا پوست مردار و ذی النفس
یا از حیوان

یا از حیوان حرام گوشت غیر از خز خالص باید نماز خواندن با جوراب
در لنگ نباشد و احوط آنستکه از پوست مطلقا نباشد
و سیاه بودن لباس احرامی مکروه است بلکه بعضی حرام
دانسته‌اند و افضل آنستکه رخت احرامی از پنبه سفید
باشد و احوط آنستکه نه ردا را گره بزند و نه لنگ را
و همیان پول بر کمر بستن و کمربند مانند شال و غیره بر
روی لنگ یا در زیر آن داشتن ضرر ندارد و اگر یاد رفته
مطلقا حکم نشود و رخت را از کوه بپوشند باین نحو
که دامنش بالا رود و آستینها پیش بیایی افتد و بر
گردانیدنش با ستر نیز احتمل بلکه احوطست و هرگاه لنگ
نیابد زیر جامه را میتواند پوشید و گردانیدنش با ستر

نامرادر کار نیست و بجهة سرما و گرما زیاده از دو جامه احرامی
را میتواند پوشید و احرام زن در هر رختی جایز است
بشرطی که در حال اختیار بنماز شود در آن صحیح باشد مکروه
دارد و نیم خالص که منع اثر احوطست و اگر از رخت دوخته
احتراز کند نیز اولی بلکه احوط خواهد بود خصوصا از
قفازین که پنبه در او دست نکرده دارد که بجهة دستها می دوخته
اند و اما پوشیدن زیر جامه و شلیته از برای زنان پس جایز است
لیکن ترک او مستحب است که احرام را بلا فاصله در عقیب نماز
فریضه خصوصا نماز ظهر ببندد و اگر وقت نماز نباشد نماز
قضائی بکند و قضای ظهر بهتر است و اگر قضا بر ذمه اش
نیست نماز بنیت احرام بجا آورد و اقلش دو رکعت است و بشکل

نماز صبح

نماز صبح بی اذان و اقامه باین نیت کند دو رکعت
نماز احرام میکنم سنت قربة الی الله و بهتر آنست که بعد
از حمد در رکعت اول قل هو الله و در دویم قل یا ایها
الکافرون بخواند و بعد از سلام نماز واجب یا سنت
بگوید اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ وَصَلَّی اللّٰهُ

حمد مخصوص خدایست که پروردگار عالمیانست — و درود خدا بر محمد

عَلٰی مُحَمَّدٍ وَآلِهِ اَللّٰهُمَّ اِنِّی اُرِیْدُ التَّمَتُّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَی

بر محمد و آل او — خداوندا بتحقیق که من میخواهم بهره مندی بعمره که در منتهی بسوی

الْحَجِّ عَلٰی کِتَابِکَ وَسُنَّةِ نَبِیِّکَ فَاِنْ عَرَضَ لِی

حج رسد بروفق حکم قرآن تو و طریقه پیغمبر تو — پس اگر رو دهد مرا

شَیْءٌ یَحْبِسُنِیْ فَحُلَّنِیْ حَیْثُ حَبَسْتَنِیْ و معنی این دعا

چیزی که مانع من شود پس بگشا مرا از احرام در هر جا که منع کردی مرا

اشتراط تحلل است یعنی با حق تعالی از اول شرط میکند که

خداوندا اگر مانعی رو دهد که من نتوانم حج را تمام کنم پس

مرا در محل گردان که محرمات احرام بر من حلال شود و بعد

از نیت احرام کند با بنظر نیت که احرام می بندم بعمره اسلام

عمره تمتع و چهار لبیک که واجب است برای بستن آن میگویم

واجب قربة الی الله و بعد از آن علی الاحوط کلماتی را که

بر تلبیات اربع مشهور است بگوید بانظر نیت که در چند

حدیث وارد شده لبَّیْکَ اَللّٰهُمَّ لَبَّیْکَ لَبَّیْکَ

فرمانبرداری و اجابت پی در پی میکنم ترا ای خداوند اجابت کردنی بسیار

لا شَرِیکَ لَکَ

در شریک اند در اجابت بسیار میکنم ترا

لَبَّیْکَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَکَ وَالْمُلْکَ

میکنم ترا بتحقیق حمد و ستایش و انعام کردن مخصوص تو است و پادشاهی نیز

لا شَرِیکَ لَکَ

نیست شریکی از برای تو

[illegible]

د احتیاط

واحتیاط و نصر و بکر تلبیات را با نظر تو نیز بکوید لبیک
اللهم لبیک لبیک ان الحمد والنعمة لک والملک لا
شریک لک لبیک و ان الحمد را هم بکسر همزه و هم بفتح
آن بهر دو وجه بکوید بهتر است و کفتن تلبیات بکر بته
واجب است و زیاده بر آن سنت و هم چنین سنت است
که مکرر بکوید لبیک ذی المعارج لبیک و در حدیث
صحیح هست که اکر پیاده باشی پس بلند بکو تلبیه خود را
از مسجد شجره و اکر سواره باشی پس وقتی بلند بکو تلبیه خود را
که بالا رود راحله تو یعنی حیوانی که بر آن سوار شده‌ای بصحرای بیدا
و آن صحرائیست که قریب بثلث فرسخ از مسجد شجره دور است
و زنان را بلند کفتن تلبیه در کار نیست بلا خلاف و تکرار

لبیک معنیش اجابت بعد از اجابت [illegible] منصوب لک

تلبیه مستحب است سیّما بعد از نمازهای فریضه و نافله و در نزد

ملاقات سواری بسواری دیگر و در نزد برخاستن رسیدن

بجاهای بلندی و جاهای سرازیری شیبی و در وقت بیدار شدن و نزد

برخاستن شتر اما چون بجائی رسد که خانهای مکه نمودار شود

پس واجب است که تلبیه را قطع کند و دیگر نگوید و سزاوار است

که مشغول شود بر تکرار تکبیر و تهلیل و تحمید و تسبیح

فهمیدن معنی نیتها در همه جا لازم است پس معنی نیت احرام

که ذکر کرده شد اینست که احرام می بندم یعنی بر خود حرام میسازم

محرمات احرام را از حالا تا وقتیکه در مکه از تقصیر که از اعمال

عمره است فارغ شوم و عمره اسلام یعنی عملهای حج اگر مستطیع باشم

شرعی واجب است که باید در متعة العمره بکیفیته بعمل آورد و اول احرام

آخرتش

آخر نیز تقصیر است در عمره حج تمتع آنست که باید قبل از تحلیل

بعمل آید در حج تمتع یعنی افعالی چند که بر مستطیع واجب

باصل شرع کرده عمری یکمرتبه ابتدا و بعد از عمره تمتع بجا آورد

در مکه و حوالی آن اول آن نیز احرام و آخر نیز در حج اجر است و

واجب یعنی آنکه در کردنش استحقاق ثواب و در ترکش سزاوار

عذاب و قربة الی الله یعنی از برای اطاعت و مصلحت است

و باید در همه جا معنی نیتهائی که میکند بفهمد و نیتهای هر یک

از اعمال عمره و حج را باید در دل کند و بزبان گفتن آنها

نیز ضرر ندارد و زنی که حیض و نفاس داشته باشد غسل احرام را

اگر ممکن شود بجا آورد و بی وضو نماز مشغول احرام شود لیکن

داخل مسجد نشود و در کند نیت احرام کند و تلبیه گوید بیرون

رود و درنگ در مسجد نکند و اگر مستحاضه دشنه باشد و اعمال
از از غسل و وضو و غیر ذلک بعمل آورد حکم زن پاک
دارد فصل دویم در محرمات احرام و آن بیست و پنج امر است
نوزده امر از آن مشترکست میان زن و مرد و چهار امر
مختص بمردانست و بر زن حرام نیست و دو امر مختص زنست
که بر مرد حرام نیست اما آن نوزده امر مشترک که هم بر مرد
و هم بر زن حرام است اول شکار حیوانات صحرائی هرچند
براهنمائی یا باشاره باشد دویم لذت شهوة بردن چه بجماع
و چه باستمنا و چه ببوسه و نظر و مانند آن خواه بحلال خود
و خواه بحرام علی الاحوط و همچنین نکاح کردن و عقد نکاح
بستن و شاهد بر نکاح شدن بلکه شهادة بر نکاح دادن

هم علی الاحوط سیم استعمال بوی خوش مطلقا حتی بیاسمین

علی الاقوی مگر آنکه بی اختیار واقع شود یا از بوی خوشی

که در بازار صفاست یا از آنچه بکعبه مالیده باشند یا قلی

هست و از بوییدن بویهای خوش اجتناب اولی است اما

خوردن آنها پس ضرر ندارد چهارم روغن مالیدن نه هر چند

خوشبو نباشد و خوردن روغنی که خوشبو نباشد و مالیدنش

بجهت مداوا ضرر ندارد پنجم دماغ را از بوی بد گرفتن ششم

انگشتر برای زینت بدست کردن هفتم خضاب بحنا

بلکه بوسمه هم برای زینت کردن هشتم در آینه نگاه کردن

نهم دندان کندن علی الاحوط دهم ناخن گرفتن یازدهم

تراشیدن محرم سر محل یا محرم دیگر را دوازدهم سرمه سیاه

که بکعبه مالیده باشند هم

یا خوشنود نیستی کنند علی الاشهر الاحوط سیزدهم سلاح
پوشیدن علی الاشهر الاقوی مگر با خوف از دزد یا دشمن
چهاردهم بدون ضرورت خون از بدن بیرون آوردن
بفصد یا حجامت یا بخار یدن بدن یا بمسواک و مانند اینها
علی الاحوط پانزدهم مو از سر یا از بدن ازاله کردن شانزدهم
شپش کشتن و از بدن یا لباس انداختن و بعضی هم دور کردن علی
الاظهر و همچنین کنه علی الاحوط هفدهم دروغ گفتن
خصوص بر خدا و رسول صلعم و ائمه علیهم السلام و دشنام دادن و بر دیگری
فخر دادن هجدهم قسم خوردن بر لا والله و بلی والله علی الاشهر
بلکه مطلق قسم هر چند راست باشد علی الاحوط نوزدهم کندن
علف و درخت از حرم مکه و شکستن و بریدن اینها هر چند خشک

باشند مگر اذخر و نخل و درختهای میوه مطلقا و سبزیهای که مردم خود کشته باشند و کندن و بریدن گیاه و درخت حرم بمحل نیز حرام است و حد حرم مکه چهار فرسخ در چهار فرسخ است و میلها و ستونها از برای نشانه حرم نصب نموده اند اما آن چهار امر که مختص مرد است در روز محرم نیست اول پوشیدن تمام سر یا بعضی از آن است و همچنین پوشیدن گوشها هر چند بسر فرو بردن در آب یا بکل یا حنا یا طبق و مثل آن بر سر برداشتن باشد و بنابراین غسل ارتماسی محرم باطل است و در پوشیدن چون بخاطر رسد دست و ساعد و سینه مثل آب و دستمال بجهت صداع بر پیشانی بستن و سر بالش گذاشتن ضرر نیست علی الاظهر و اگر از روی فراموشی سر را بپوشید چون بخاطر

آید و واجبست که دفعه پوشش سر را نیندازد و احتیاطاً
تجدید تلبیه نیز بکند که جمعی قایل بوجوبند دویم
پوشیدن رخت دوخته یا شبیه بدوخته است بتفصیلی که
ذکر شد سیم در اثنای راه رفتن بدون ضرورت سایه بان بر سر
ساختن چه پیاده چه سوار هر چند در شب یا در روز ابر باشد
لیکن در برابر صورت سایه بان کرفتن باید نیست و ساعد سایه
بسر انداختن یا پیاده در زیر سایه مثل شتر یا کجاوه یا کوه
و درخت راه رفتن و در جائی که فرود آید در زیر خیمه و مانند
آن بودن ضرر ندارد چنانچه از تتبع اقوال ادله مفهوم میشود چهارم
تمام پشت پای را پوشیدن بکفش یا جوراب یا چکمه یا مانند اینها
و نعلین عربی پوشیدن ضرر ندارد هر چند دولائی باشد

یا تسمه آن بر پیا باشد و در حال ضرورت حکم دو جوراب
میتوان پوشید اما در لزوم شکافتن در این صورت چنانچه
از جمعی علما نقل شده اشکالی هست بجهت مرمت تضییع
مال و آنچه در امری که محقق بر زنست و بر مرد حرام نیست
اول پوشیدن دو است نقاب مطلقا علی الاظهر من الاخبار
یا باویختن مانند مقنعه بنهجی که بر رو بخورد دوم پوشیدن
زیورها نیست که عادت او نباشد یا آنکه با زیورهائی که عادتش
را بقصد زینت بپوشد یا بمردان بنماید هر چند که شوهرش
یا یکی از محارمش باشد تتمه مکروهست در حال احرام
رفتن بحمام و کیسه کشیدن و در جواب منادی لبیک گفتن بلکه
بگوید یا سعد فصل سیم در طواف کعبه و نماز طواف و چون

خانهای مکه نمودار شود تلبیه را واجب میشود که قطع کند
و بذکر تهلیل و تکبیر و تحمید و تسبیح مشغول شود و سنتست
که پیش از دخول حرم یا دخول مکه غسل کند نعلین را بدست
گرفته پا برهنه داخل حرم شود پس و دهن خود را خوشبو کند
بخاییدن اذخر و از سمت بالای شهر مکه داخل شود و پا برهنه
باشد و با آرام و خشوع باشد و از باب بنی شیبه داخل
مسجد الحرام شود پس باید با استجماع شرایط مهیای طواف
کعبه شود با نحو که با طهارت و ستر بدن و رخت احرام از نجاست
مطلقا حتی از مثل خون کمتر از درهم علی الاحوط و با داشتن
وضو یا غسل یا تیممی که با آن نماز تواند کرد علی الاقوی و با ستر
عورتی که در نماز ستر آن واجبست و با مختون بودن مرد بلکه

خنثی وصبی هم علی الاحوط داخل مسجد الحرام شده باشند
پس سنتست که نزد حجر الاسود برسد وآنرا ببوسد اگر ممکن
شود والا بدست اشاره کند بسوی آن ودست خود را ببوسد وبایستد
رو بآن پس نیت طواف کند باین نحو که هفت مرتبه بدور خانه
کعبه میگردم در عمره اسلام عمره تمتع واجب قربة الی الله پس
بگردد بسمت راست بطریقی که مقدم ترین اعضایش چون سر وبینی
یا انگشت پایش که بنابر اختلاف اشخاص مقابل الحجر گردد
که بجمیع بدن مرور بر حجر بعمل آید آنگاه همان نیت را احتیاطاً
بار دیگر کرده بلافاصله شروع در گردیدن کند چنانکه کعبه همیشه
بسمت چپ افتد وبرود وحجر اسماعیل بگردد نه از اندرون آن
و شاذروان و دیوار حجر اسماعیل را داخل مطاف کند بلکه در

اثنای طواف احتیاط اولی آنست که دست بدیوار کعبه نرساند
و بر سر دیوار حجر اسماعیل نیز دست نگذارد و شاذروان
پای بست دیوارهای کعبه را گویند و باید طواف میان بیت
و مقام ابراهیم باشد و مراعات این مقدار را از هر جانب
بکند و معیار مراعات مراتب مزبوره بحسب مساحت چنانچه
در این ازمنه بدقت تمام ملاحظه نموده اند آنست که طواف
کننده باید دور و پیش از کعبه لااقل بمقدار یک ذراع دست
باشد و زیاده از بیست و شش ذراع دست از هیچ سمت از
کعبه دور نباشد و نزد وسط حجر اسماعیل زیاده بر پنج ذراع
دست از او دور نباشد زیرا که در حدیث صحیح وارد شده که هیچ از
زمین اصل خانه نحتی بقدر سر ناخن داخل حجر اسماعیل نیست و باید

هفت مرتبه طواف کند بنهج مذکور و از حجر الاسود تا حجر الاسود
را یک مرتبه حساب کند و بعد از اتمام شوط هفتم که بحجر الاسود
برسد اندکی اگر بقصد احتیاط نه بشرط بیشتر رود و طواف
قطع کند بهتر خواهد بود پس برود بمقام حضرت ابراهیم و آن
سنگیست که اثر قدم حضرت ابراهیم ع در آنست و حال ضریحی
بر دور آن ساخته اند و احوط آنست که بمقتضای حدیث صحیح نماز
طواف را نزدیک بمقام در پشت آن بجا آورد که مقام پیش رو
افتد و اگر از دحام خلق مانع شود طرفین آن نیز خوبست اما
پشت بمقام نماز کردن جایز نیست بلا اشکال و خیانچه از شهید
علیه الرحمه نقل شده و نماز طواف دو رکعت است که همچو
نماز صبح بی اذان و اقامه باید بجا آورد با نیت که دو رکعت

نماز طواف عمره اسلام عمره تمتع میکذارم واجب قربةً الی الله
و بعد آن سنکر بعد از حمد در رکعت اول قل هو الله و در دوم
قل یا ایها الکافرون بخواند فصل چهارم در سعی صفا
و مروه است چون از نماز طواف فارغ شد مستحب که حجر الاسود را
ببوسد و دست بحجر رساند و اشاره کند بسوی آن پس از آب
زمزم از دلوی که برابر حجر است قدری بیاشامد و یکدلو یا دو
دلو بر جسد خود بریزد و از دروازه برابر حجر بیرون رود بآرام
دل و بدن پس باید بآرام بالا رود بکوه صفا و از آنجا رو بجهی
که پاشنه پا بصفا چسبیده باشد شروع کرده هفت مرتبه
سعی ما بین صفا و مروه را بعمل آورد و رفتن از صفا تا مروه
را یکمرتبه حساب کند و انگشتان پا را بمروه نیز بچسباند

و برگشتن

و بر گشتن از مروه بصفا از مرتبه دوم حساب کند و احتیاط
جسباندن پاشنه پا بمروه و انگشتان پا بصفا در هر مرتبه
نیز مراعات کند و همچنین تا هفت مرتبه تمام شود که ابتدا از
صفا و ختم بمروه کرده باشد و در ابتدا از صفا بایستد
و نیت کند که هفت مرتبه سعی میکنم میان صفا و مروه در عمره
اسلام عمره تمتع واجب قربة الی الله پس شروع در رفتن کند
و از برای مردان مستحبست که مابین دو مناره هروله کنند یعنی
بشکل دویدن شتر دوید بدوند و هرگاه در اثنای سعی خسته
شود استراحت میتواند کرد پس برخیزد و از همانجا که مانده
بنا کند و چون از سعی فارغ شود تقصیر باید کرد یعنی چیزی
از مو یا ناخن خود کم کند هر چند یکمو از سر یا از ریش یا یکناخن

باشد باین نیت که تقصیر میکنم در عمره اسلام عمره تمتع واجب
قربة الی الله و بعد از تقصیر عمره تمتع تمام است و محرمات
احرام بر او حلال میشود مگر سر تراشیدن علی الاحوط و صید
حرمی و گیاه و درخت کندن از حرم بلاخلاف و بهره بردن
مرد از زن و بالعکس بنا بر قولی هر چند خلاف ظاهر و خلاف
مشهور است و باید دانست که هر گاه زن با احرام عمره تمتع داخل
مکه شود و حیض یا نفاس داشته باشد چون داخل بمسجد الحرام
نمیتواند شد و طواف نیز حکم نماز دارد که در حال حیض و نفاس
صحیح نیست پس باید صبر کند تا پاک شود و بعد از غسل طواف
و نماز و سعی و تقصیر را بعمل آورد و اگر وقت تنگ شود بحدی که
خوف رسید قبل از غروب روز عرفه بعرفات را بهم رسانند و هنوز

پاک

پاک نشده باشد عدول بحج افراد نماید یعنی چنین نیت کند

که بر گردانیدم احرام عمره تمتع خود را باحرام حج افراد واجب قربة

الی الله و در حدیث صحیح وارد شده که تجدید احرام و نیت

نمیکند از نو بر احرام خود باقیست و قربانی از وجوب ساقط

میشود پس همراه مردم بعرفات رود و حج را بعمل آورده و چون

تمام شود بادنی الحل رود که تخمیناً در دو فرسخی مکه است

مانند تنعیم و جعرانه و احرام بعمره مفرده گیرد باین نیت

که احرام می بندم بعمره اسلام عمره مفرده واجب قربة الی الله

و بهمان طریق عمره تمتع بجا آورد و لیکن بعد از تقصیر عمره

مفرده واجبست که هفت شوط طواف نسا کند بر دور کعبه

باین نیت که طواف نساء میکنم در عمره اسلام عمره مفرده واجب

[illegible] احرام عمره از [illegible] حضرت پیغمبر [illegible] بامر پیغمبر [illegible] و در حدیث صحیح [illegible] آن پیغمبر [illegible]

قربة الی الله و بعد از آن دو رکعت نماز طواف نساء نیز در مقام
ابراهیم بجا آورد باین نیت که نماز طواف نساء میگذارم در عمره
اسلام عمره مفرده واجب قربة الی الله و بهتر بلکه
احوط آنستکه بعد از تقصیر در عمره تمتع نیز هر حاجی
خواه مرد و زن طواف نساء با نماز آن را بعمل آورد و در
بد نیت قربة الی الله باینطریق که طواف نساء میکنم در عمره
اسلام عمره تمتع قربة الی الله و نیت نماز آن را چنین کند
که نماز طواف نساء میگذارم در عمره اسلام عمره تمتع
قربة الی الله فصل پنجم در احرام حج تمتع
و وقوف بعرفات و مشعر است بعد از اتمام عمره تمتع باید
احرام بحج تمتع ببندد در میان شهر مکه و اکثر در مسجد الحرام

بر بندد بهتر است و بهتر از همه مسجد الحرام مجتهد

احرام زیر ناودان کعبه و حجر اسماعیل و پشت مقام

ابراهیم است و احرام حج نیز بهمان طریق است که در احرام

عمره گذشت مگر در نیت که درینجا چنین نیت باید کرد

که احرام می بندم بحج اسلام حج تمتع و جهار تلبیه را برای

بستن از مکه بیم واجب قربة الی الله و اگر زن حیض یا

نفاس داشته باشد احرام را با غسل اگر ممکن شود و بدون

تا از در بیرون مسجد الحرام در هر جای از مکه باشد بر بندد

و بعد از نیت و پوشیدن احرام مجتهد احتیاط بقار نمود

تلبیات را یعنی لبیک اللهم لبیک را تا آخر بنحوی که گذشت

بگوید هر چند در حدیث صحیح چنین است که تلبیه را وقتی بگوید

که میرسند بر قطار و آن مکانیست که آن را سد عی میگویند
وسنتست بلند گفتن مرد تلبیات را در وقتی که مشرف
شود بران زمینی که از ابطح پیدا میشود و گفتن تلبیات
یکمرتبه واجبست و مکرر گفتن سنتست و چون ظهر روز
عرفه شود قطع کند تلبیه را وجوبا و گفتن تلبیه بعد
از احرام است مگر آنکه مجتهد فرموده است احرام حج تمتع را
بعد از ظهر روز عرفه بسته باشند که برای بستن احرام
در اینصورت یکمرتبه گفتن تلبیات عابر بلکه واجبست
زیرا که احرام حج افراد و تمتع بدون تلبیه منعقد نمیشود
چنانچه علامه ره نقل اجماع بر آن کرده و باید بعد از بستن
احرام بعرفات رود و بهتر بلکه احوط آنستکه بعد از بستن احرام

حج تلها دام که طواف حج را بعمل نیاورده در این بین طواف
سنتی نکند و اگر کند بعد از نماز طواف تلبیات را باز
بگوید و چیزهائی که در احرام عمره حرام میشد اینجا نیز
حرام میشود و باید در عرفات از ظهر روز عرفه تا غروب
افتاب وقوف بجا آورد یعنی توقف نماید و بماند باین نیت
که توقف میکنم در عرفات از حالا تا غروب افتاب در حج
اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله و نیت در نزد تحقق
زوال بکند علی الاحوط و مستحب است که در زمین هموار
دامنه کوه توقف بکند نه در بلندیها و مشغول ذکر و دعا
باشد و بهتر انست که ایستاده باشد و دعا از برای خود
و والدین خود بکند و برادران مؤمن خصوصا غائبین را

بدعای خیر یاد کند و این بندهٔ بی بضاعت را هم انشاء الله
از دعای خیر فراموش نفرمایند و بعد از غروب کردن آفتاب
کند سرخی از طرف مشرق بر طرف شود چنانکه در حدیث موثق
وارد شده کوچ کند و روانه مشعر شود و در حال کوچ کردن
مشغول باستغفار باشد چنانچه در آیه شریفه امر بآن شده
و باید پیش از طلوع آفتاب روز عید در مشعر وقوف
نماید نیت باید باین نیت که توقف میکنم در مشعر از طلوع
تا طلوع آفتاب در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله
و نقل اجماع از علما شده بر انکه وقوف در مشعر رکنی و مشهور
علما آنرا واجب میدانند پس هر وقت از شب که بمشعر برسد
اگر همین نیت را بکند ظاهرا کافی نیست نهر دو هم از وقوف

وهم از بیتوته لیکن بهتر آنستکه بعد از طلوع فجر همین نیت
را یکبار دیگر بکند که نیت مقارن وقوف اختیاری
بعمل آمده باشد و مستحبست که در مشعر هفتاد سنگ
ریزه یا بیشتر بچیند از برای ریگ انداختن جمرهای
منی فصل ششم در اعمال منی و مکه است نظر با
خلاف اخبار و فتاوی علما احتیاط در آنستکه بعد
از طلوع آفتاب روز عید از مشعر کوچ کند نه پیش از آن
و مستحبست که نو حاجی پای خود را بزمین مشعر بلکه نزدیک
بمناره آن بگذارد و بعضی گفته اند اگر سواره است پیاده شود
و در وادی محسر سنت است که هروله کند بقدر صد گام
یا صد ذراع بطریقی که در سعی صفا و مروه گذشت و در حدیث

در حدیث صحیح وارد شده [illegible]
[illegible]
عظیمی کرد ایشان [illegible]
[illegible]
از کتب اهل اللغه نقل شده

صحیح وارد است که حضرت رسول صلعم در آنجا ناقه خود در بحر کنار آوردند و این دعا را خواندند اللّٰهُمَّ سَلِّمْ

عَهْدِي وَاقْبَلْ تَوْبَتِي وَاَجِبْ خداوندا سالم بدار

عهد مرا و قبول کن توبه مرا و اجابت کن دَعْوَتِي وَاخْلُفْنِي

دعای مرا و خلیفه من شو بِخَيْرٍ فِيمَنْ تَرَكْتُ بَعْدِي و چون روز عید داخل

بنیکوئی در باره آن کسانی که گذاشتم بعد از خود

منی شود منزل کند جمره را اولا و جمره عقبه کنند یا بند

طریق وی کد آن جمره را بهفت سنگریزه بزنند با نیت که

میزنم این جمره را بهفت سنگریزه در حج اسلام حج تمتع

واجب قربة الی الله و باید سنگریزها بکر باشد یعنی

دیگری با نها رمی جمره نکرده باشند و باید از زمین غیر

حرم و از مساجد نباشد و بهتر آنست که با وضوء بوده

در پ

و پشت بقبله باشد و از برابر جمره رمی کند نه از بالا

آن و احوط آنستکه هر سنگریزه بر شکم انگشت بزرگ

دست راست گذاشته بناخن انگشت شهادت با

میاندازد همان دست بجمره برخورد و با هر یکی که

می اندازد سنت است که الله اکبر بگوید و بعد از رمی

جمره قربانی باید کرد باینکه مثلا شتری پا در شش سال

یا بیشتر بطریق نحر بکند یا گاوی یا بزی پا در دو سال

یا بیشتر یا گوسفند هفت ماهه بطریق ذبح بکند و اولی

و احوط آنستکه بز دو ساله یا در سه و گوسفند یکساله

تمام باشد و نیت واجبست باینطریق که میکنم این قربانی را

در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله پس بسم الله بگوید

و روی قربانی را بقبله کرده بکشد و اگر دعا و توجه
وجهی را پیش از بسم الله بخواند بهتر است و خودش متوجه
کشتن قربانی اگر بشود اولی است هرچند زن باشد
و اگر نتواند دیگری را نایب کند در کشتن و نایب حین
نیت کند که میکشم این قربانی را در حج اسلام حج تمتع
بنیابت فلان کس و اسمش را بگوید و اگر اسمش را نداند
اکتفا کند بقصد او در دل واجب قربة الی الله و بهتر
آنستکه صاحب قربانی خودش هم دست بگذارد و مدد
بکند و حاضر بودنش نیز کافیست و او هم نیز نیت
کشتن را بکند و بعد از آن بمقتضای جمع بین الایات
والاخبار و ملاحظه کلمات علما اخیار احوط آنستکه
گوشت

كوشت قربانی را سه حصه کند تخمینا و یکحصه را بر سم

هدیه و یاد بود از برای یک مؤمنی یا بیشتر بفرستد

باین نیت که میفرستم بهدیه این کوشت قربانی را در حج

اسلام حج تمتع قربة الی الله و بهتر آنستکه آن کسی که هدیه

بجهة او فرستاده میشود فقیر باشد و یکحصه را یک مؤمن

فقیر یا بیشتر بسبیل خیر و صدقه بدهد باین نیت که

بصدقه میدهم این کوشت را در حج اسلام حج تمتع قربة

الی الله و قصد واجب یا سنت در هیچیک وارد حصه

سیمین صاحب قربانی خودش چیزیکه بخورد هر چند

کم قلیل از مرق و از کوشت آن باشد هر کاه باو ضرر

نرساند باین نیت که میخورم از این کوشت قربانی در حج

اسلام حج تمتع واجب نه در حج افراد بس اگر کسی
بجهة ضرورة عدول از تمتع بافراد کرده باشد قربانی
بر او واجب نیست بلکه سنتست و بعد از اینها زمان
باید تقصیر کنند باین نیت که تقصیر میکنم در حج اسلام
حج تمتع واجب قربة الی الله و بهتر آنست که جمع کنند
میان کردن چیزی از ناخن و کم کردن چیزی از مو
چنانکه در حدیث صحیح وارد شده و مردانی که نو حاجیند
یا در احرام موی سر را بهم تابیده اند یا با غسل و صمغ
از اماسند نمد کرده اند باید سر بتراشند علی الاقوی
باین نیت که سر میتراشم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة
الی الله و احوط بلکه اظهر تراشیدن تمام سر است و سایر

مردان مخیرند میان سر تراشیدن و تقصیر کردن و سنت

که در وقت سر تراشیدن این دعا بخوانند اللّهمّ

اعطني بكلّ شعرةٍ نوراً يوم القيمة بار خدایا

عطا بخشی فرما بی بعدد موها نوری در روز قیامت و موها در منی دفن

کنند و مرد نو حاجی که مو بر سر نباشد به نیت سر تراشیدن

تیغ را بر سر بمالد وجوبا علی الاقرب و غیر نو حاجی اگر

چنین باشد تقصیر کند به نیت وجوب و تیغ هم بر سر بمالد

به نیت قربت و چون از اینها فارغ شدند محرمات احرام

همه حلال میشوند بغیر از بوی خوش و زنان و صید حرمی

و کندن گیاه و درخت از حرم و بعد از آن بجهة طواف

زیارت بمکه معظمه رود و هفت شوط طواف کند باین نیت

که طواف زیارت میکنم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة
الی الله بطریقی که در عمره ذکر شده و بعد از طواف دو کعت
نماز طواف کند در پشت مقام ابراهیم بنحویکه گذشت باین
نیت که نماز طواف زیارت میکذارم در حج اسلام
حج تمتع واجب قربة الی الله و بعد از نماز سعی صفا و
مروه را بنحویکه در عمره گذشت بعمل آورد باین نیت
که سعی میان صفا و مروه میکنم در حج اسلام حج تمتع واجب
قربة الی الله و بعد از این بوی خوش نیز حلال میشود و
چون سعی تمام شد بر گردد به مسجد الحرام و هفت شوط
طواف نساء کند بطریق طوافهای گذشته لیکن باین
نیت که طواف نساء میکنم در حج اسلام حج تمتع واجب قربة

الی الله

الی الله پس دو رکعت نماز طواف در پشت مقام ابراهیم
بگذارد باین نیت که نماز طواف نسا میگذارم در حج اسلام
حج تمتع واجب قربة الی الله و طواف نسا و نماز آن
واجبست در همه اقسام حج چه تمتع و چه قران و چه افراد
و در عمره مفرده نیز واجبست چه مرد باشد و چه زن و چه
خواجه سرای و چه بالغ و چه نابالغ هر چند که طفل شیرخواره
یا مرد بسیار پیر باشد و بطواف نسا زن بر مرد و مرد
بر زن حلال میشود و تا آن بعمل نیاید حلال نمیشوند
و بعد از اینها محرم از احرام حج بیرون می آید و محرماتی که
بجهت احرام بر او حرام شده بود همه حلال میشوند لیکن
صید حرمی و کندن گیاه و درخت حرم حلال نمیشوند

زیرا که این دو چیز و غیر محرم نیز حرامست و بعد از فراغ از
از اعمال باید بر گردد بمنی و بر نیت وجوب و شب یازدهم
و دوازدهم در انجا باند و در هر شب مقارن اول شب بلکه
پیش از غروب نیت کند که بیتوته میکنم بمنی امشب را
میانم در منی در حج اسلام حج تمتع واجب قربة الی الله
و مشهور علما بیرون رفتن بعد از نصف شب را جایز
میدانند لیکن که احتیاط در دوا که بیرون رود احوط
آنستکه پیش از طلوع اثنا صبح داخل مکه نشود و در هر یک
سنک
از روز یازدهم و دوازدهم هر یک از سر جمره را بهفت
ریزه بزنند بهمان طریقی که در جمره روز عید گذشت
با این نیت که میزنم این جمره را بهفت سنکریزه در حج اسلام

حج تمتع واجب قربة الی الله و باید ابتدا بجمره اولی کند
که بعرفات نزدیکتر است و بعد از آن جمرهٔ میانی و بعد از آن
جمرهٔ عقبه که در روز عید کرد و سنت که
دو جمرهٔ اولین و میانی را رو بقبله ایستاده رمی کند
و جمرهٔ عقبه را بنهج روز عید پشت بقبله بایستد
و رمی کند و بعد از این هر دو روز دوازدهم رخصت است
که از منی کوچ کند و سنت که باقی مانده و یکبار در منی
دفن کند و احوط آنست که بدون ضرورت پیش از ظهر
کوچ نکند و هر که روز دوازدهم در منی باشد تا آنکه آفتاب
غروب کند لازم است که شب سیزدهم را نیز در منی بیتوته
کند و روزش نیز هر سه جمره را مثل دو روز دیگر [illegible]

ذمی کند و بعد از آن بکوچد و هر که در اثنای احرام حج
یا عمره یکی از محرمات گذشته را مرتکب شده باشد نیز
حکم دارد علی الاحوط و بعد از کوچیدن از منی مستحب است
که بشهر مکه برگردد و هفت شوط طواف وداع با دو
رکعت نماز آن بجا آورد بر این نیت که طواف وداع میکنم
سنت قربة الی الله و دو رکعت نماز طواف وداع میگذارم
سنت قربة الی الله و زیارت اندرون کعبه نیز سنت
است خصوصاً از برای مرد نو حاجی و در هر یک از چهار
کنج آن دو رکعت نماز کند بر نیت سنت و در مکان
تولد حضرت امیر المؤمنین که ما بین دو ستون نزدیک
در است نیز دو رکعت نماز سنت و باید دانست

که هرگاه زن بعد از احرام حج حیض یا نفاس بهم رساند
یا پیش از احرام داشته باشد و تا روز عید پاک نشده
باشد طواف زیارت و سعی و طواف نسا را تاخیر اندازد
و اعمال دیگر را بجا آورد و صبر کند که بعد از پاک شدن
و غسل کردن طواف زیارت و نماز آن و سعی و طواف نسا
و نماز آن را بعمل آورد هر چند که بعد از فراغ از اعمال منی
باشد و تحقیق درستست و اگر حج تمتع را بسبب حیض یا
نفاس بدل بحج افراد کرده باشد بعد از فراغ از حج
افراد بادنی الحل رود و عمره مفرده بعمل آورد بطریقی
که پیش ذکر شد فصل هفتم در کفارات احرام است
بدانکه مرتکب شدن هیچیک از محرمات احرام باعث بطلان

نشود و هرچند که موجب کفاره باشد بغیر از جماع چنانکه
حکمش مذکور خواهد شد انشاء الله و هر محرمی که از روی
نادانی یا فراموشی بعمل آید کفاره نیز ندارد مگر شکار لیکن
بعد از یاد آمدن یا علم بهم رسانیدن باید آن محرم را از خود
دفع کند اگر ممکن باشد از قبیل رخت دوختن و کلاه و
سایبان و غیر ذلک و اگر از خود دفع نکند کفاره آنرا
باید بدهد و صید مطلقا کفاره اش واجب و اگر عالما
عامدا کرده حرام نیز هست و محرمات احرام در حال اضطرار
مثل سرمای و خوف ضرر مرتکب میتوان شد هرچند که
با علم و عمد باشد لیکن آن چیز را که در حال اضطرار کفاره
داشته باشد باید داد بشرطیکه با علم و عمد باشد بعمل

آید

[illegible]

آید از تکاثر سبب و حد وجوب رسیده باشد و کفاره
چیزها اگر در غالب اوقات شاید اتفاق نیفتد چنین است
که کفاره یک زخم و جرح بریدن یک گوسفند است
و اگر متعدد بشود بجهة هر یک یک گوسفند است
هر گاه جدا جدا بپوشد اگر چه همه از یک صنف باشد مانند
دو قبا یا دو الخالق یا دو کلاه یا دو پیراهن و اگر متعدد را
بیکدفعه بپوشد اگر مختلف باشند تعدد کفاره است
هر چند در این صورت اظهر است که یک کفاره کافی است
و بجهة راه رفتن در زیر سایبان نیز یک گوسفند
کفاره است و احوط تکرار کفاره است بتکرار ایام
خصوصا در حالت اختیار لیکن عمده تعدد احرام است

وبس علی الاظهر پس بمجتهد تمام ایام عمره یکی کافی است
هرچند که در چند روز اتفاق افتد و از برای احرام حج
واحرام عمره دو گوسفند است هرچند که هر دو در یک روز
اتفاق افتد و نیز یک گوسفند است از برای بوی خوش
استعمال کردن و سر پوشیدن مرد علی الاظهر و رو پوشیدن
زن علی الاحوط و تکرار کفاره بوی خوش بحسب تکرار
اوقات عرفا و تکرار کفاره سر پوشیدن مرد و رو پوشیدن
زن بحسب تکرار ایام از برای مختار احوط بلکه اظهر است
وکفاره بوییدن ریاحین و انگشتر از روی زینت
بدست کردن و زینت دادن زن خود را بزیورها
همین استغفار است علی الاقرب و بوییدن میوهای

[illegible]

خوشبو نه کفاره دارد و نه حرامست چنانکه از علامه

نقل اجماع کرده اند و نیز یک گوسفندست کفاره

اینکه تمام ناخنهای دست یا تمام ناخنهای پا را یا تمام ناخن

هاء دست و پا را در یک مجلس بچیند یا یک قسم دو روغن

یا سه قسم راست بخورد هر ضعیفی در پی بناشد و هم

چنین یک گوسفندست بجهة کوچ کردن مرد از مشعر

پیش از طلوع صبح با عمد و اختیار و در صورت جهل

خلافست و لازم نبودن خالی از قوتی نیست و

در کفاره تراشیدن موی سر یک گوسفند مطلق چنانچه

از اجماع منقول منتهی و تذکره مفهوم میشود و مخیرست

میان یک گوسفند کشتن یا سه روز روزه داشتن

یا شش مسکین را طعام دادن بهر یک دو مدّ که
نزدیک بمذهب من تبریزیست علی الاحوط بل الاقرب
و کفّاره کندن موهای زیر بغل یک گوسفند کشتن
و در کندن موی زیر یک بغل سه مسکین طعام دادن است
علی الاقوی و بعضی در اینجا یک گوسفند نیز گفته اند و آن
احوط است و کفّاره دو قسم دروغ خوردن یک گاو است
و هم چنین در جماع کردن یا ناخنها را چیدن بعد از شوط
ششم از سعی صفا و مروه نسیاناً با مظنّه آنکه کامل شده
در عمره تمتّع علی الاحوط و در کفّاره سه قسم دروغ خوردن
یک شتر است و هم چنین یک شتر است از برای جماع کردن محرم قبل
یا در هر چند با کنیز یا زنا باشد و استمنا مکند لو الطمر و ملمی

بقیه مبنی علی الاحوط حکم دارند و هر یک از این چهار چیز

که قبل از وقوف مشعر در احرام حج یا قبل از اتمام سعی

در احرام عمره واقع شود باید آن حج و عمره را اتمام کند

و بعد از آن اعاده نماید هر چند که عمره و حجش سنتی

باشند زیرا که حج و عمره سنتی باشند بمجرد احرام

واجب میشوند و بعد از فراغ از جماع بلکه از لواط

هم علی الاحوط باید فاعل و مفعول در همان مکان از هم

مفارقت کنند و در یک خیمه و در یک کجاوه نباشند

مگر آنکه دیگری را که ممیز باشد همراه خود بدارند تا از

اعمال حج یا عمره فارغ شوند هم در حج و عمره فاسده

مشعر

و هم در حج و عمره معاده و هرگاه آن فعل بعد از وقوف

در حج یا بعد از اتمام سعی در عمره باشد حج یا عمره صحیح خواهد
بود و اعاده لازم نیست هر چند واجب باشد لیکن
هر چند نیز کفاره را احتیاطاً بکند و هرگاه مفعول
نیز محرم باشد و بان فعل راضی باشد بر او لازم میشود
مثل آن کفاره که بر فاعل لازم شده و اگر مجبور باشد
بر او چیزی نیست و حج یا عمره اش فاسد نمیشود لیکن در این
صورت فاعل یکشتر دیگر نیز باید بکند و هم چنین
یکشتر کفاره است در نگاه کردن بشهوت بزن خود
هرگاه بان سبب منی از او بیاید و نیز یکشتر است در بازی
کردن با او هرگاه انزال شود و اگر زن بان فعل راضی باشد
بر او نیز همان کفاره لازم آید و در بوسیدن زن خود از روی
شهوت

شهوت نیز یک شتر است هر چند انزال نشود علی الارجح
و در مس زوجه یعنی مالیدن خود را بشهوت به بدن او
رسانیدن نیز یک شتر است بشرط انزال علی الاحوط لیکن
مشهور در مس زوجه بشهوت گوسفند است مطلقا چه انزال
بشود و چه نشود و هو علی الاقوی و هرگاه نگاه بغیر زن
خود کند و بآن جهت منی از او آید کفاره اش یک شتر است
اگر موسر یعنی دارا باشد و یک گوسفند است اگر فقیر باشد
و یک گاو است اگر متوسط باشد یعنی میانه علی الاشهر
و هرگاه کسی عقد نکاح از برای محرمی بکند و بآن عقد دخول
واقع شود باید عاقد هر چند محل باشد یک شتر کفاره بدهد
و هرگاه در یک مجلس بعضی از ناخنها دست یا پا را بچیند از برای

هر ناخنی یکجا دیگ ستی بری از طعام تصدق کند و اگر
کنده شدن موی بکند قبضه‌ای طعام بدهد سر یا ریش یا غیر آن اگر چه
یک مو باشد تصدق کند بیک قبضه کف از طعام علی الاشهر
و بدو کف احوط است اما اگر در وضو یا غسل یا تیمم یا تطهیر باشد
چیزی بر او نیست علی الاظهر و مجتهد و بلکه از محرمات یکی
اگر یک گوسفند بکشد چنانکه در روایت علی بن جعفر است
احوط و اولی خواهد بود و مقتضای روایت دیگر آنستکه
کی یا گوسفندی بکشد یا سه روز روزه بدارد یا ده مسکین
را از طعام سیر کند و از حدیث صحیح معلوم میشود که
هر جا که در کفاره گوسفند لازم است اگر ممکن نباشد بعوض
از طعام ده مسکین کند و اگر از اطعام نیز عاجز باشد

سه روز

سه روز روزه بگیرد و جمعی از علما بان حدیث نیز
عمل کرده اند پس عمل بان لازم است و کفاره عمره را
در مکه معظمه بکند علی الاحوط و کفاره حج در منی بکند
[illegible]
بلا خلاف و احوط آنستکه در اطعام نیز چنین کند و باید
تمام گوشت انها را تصدق بر مساکین کند بلکه کله و پا
و پوست را نیز احوط آنستکه تصدق کند بر مساکین و اعتبار
ایمان در مساکین احوط است هر چند که اطلاق ادله مقتضی
عدم است و احوط در اطعام نظر بتبادر آنست که از گندم
باشد و بهتر بلکه احوط آنستکه تعجیل کند در دادن کفاره
مطلقا و ارجح آنستکه روزه دار در شهر خود یا در جائی
که قصد اقامه نماید بگیرد و سنت است کسی که از مکه بیرون آید

[illegible]

زرود یا آنکه بیک درهم خرما بخرد و تصدق کند و این کفاره
احتیاطی است از برای چیزهای که شاید در احرام یاد حرم
از اینکس سر زده باشد از خارانیدن بدن یا شپش
افتادن و مانند آنها و درهم عبارتست از نیم مثقال و
چهل یک مثقال بوزن صراف از نقره سکه دار و سنت
که هر که از مکه بیرون می آید عزم حج کردن سال آینده را
داشته باشد که باعث زیادتی عمر اوست و در حدیث
که کسی که برگردد از حج و عزم بعود نداشته باشد دیگر
بتحقیق که نزدیک شده اجل او و نزدیک شده عذاب او
و سنت که زیارت کند در مکه مولد حضرت پیغمبر صلعم
حضرت فاطمه و قبر خدیجه و ابوطالب و عبدالمطلب و عبد

مسافر را و در یکفرسخی مکه شهدای فخ را و در ابواء

که قبر بروایتی مابین مکه و مدینه قبر آمنه مادر حضرت رسول ص

حضور
و در صفرا ابوذر را و در بدر شهدای بدر را و کافیست

نزد قبر هر یک از ایشان و گفتن السلام علیک و

رحمة الله و برکاته دو بود و بجا آوردن دو رکعت نماز

زیارت خاتمه در اعمال مدینه مشرفست

احوط آنست که از گیاه کندن و بریدن درخت حرم

مدینه که چهار فرسخ در چهار فرسخ میباشد و از شکار

مابین دو سنگستان شرقی و غربی آن نیز اجتناب نماید

زیرا که انسب بلکه اظهر حرمت آنهاست و مرویست از

رسول خدا صلعم که فرمود هیچ هر که بحج مکه آید و زیارت

نکند مرا بسوی مدینه جفا میکند بمن و او را در روز قیامت
و هر که بزیارت من بیاید شفاعت من واجب میشود از
برای او و هر که شفاعت من او را واجب شود بهشت از
برای او واجب میشود و سنت است که در مراجعت از مکه
در معرس النبی که قریب بمسجد شجره است در هر وقت که
باشد و ممکن شود فرود آید و پهلوی خود را بر زمین
گذارد و اگر وقت نماز فریضه یا نافله باشد نماز
نیز بگذارد و در حدیث هست که اگر وقت نماز نباشد
و رفقا توقف نکنند دو رکعت نماز در معرس النبی بگو
و بگذرد و غسل سنت است از برای داخل شدن شهر
مدینه و از برای داخل شدن مسجد پیغمبر و از برای زیارت
آنحضرت

آنحضرت و بهتر آنست که از باب جبرئیل داخل مسجد
شود و دو رکعت نماز تحیت مسجد پیش از زیارت بجا
آورد و با خضوع و خشوع بدر روضه طلب اذن بدعا
مخصوصه نماید و بعضی گفته‌اند که اگر بداند دعای
اذن را اکتفا بگفتن تشهد نماز میتواند کرد پس سعی
کند که با رقت و گریه داخل روضه شود و صد مرتبه
الله اکبر پیش از زیارت بخواند پس برود بنزد قبر
مطهر و پشت بقبله و رو بروی آنحضرت این زیارت را
که در حدیث معتبر وارد شده بخواند اَلسَّلامُ عَلیٰ
رَسُولِ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ
یَا حَبِیبَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ عَلَیْکَ یَا صَفْوَةَ اللّٰهِ اَلسَّلامُ

عَلَيْكَ يَا اَمِينَ اللّٰهِ اَشْهَدُ اَنَّكَ قَدْ نَصَحْتَ لِاُمَّتِكَ
وَجَاهَدْتَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ وَعَبَدْتَهُ مُخْلِصًا حَتّٰى
اَتَاكَ الْيَقِينُ فَجَزَاكَ اللّٰهُ اَفْضَلَ مَا جَزٰى نَبِيًّا
عَنْ اُمَّتِهِ اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَاٰلِ مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ
مَا صَلَّيْتَ عَلٰى اِبْرَاهِيمَ وَاٰلِ اِبْرَاهِيمَ اِنَّكَ حَمِيدٌ
مَجِيدٌ و شیخین را از برای تقیه بقصد حضرت رسول ص
یا حضرت امیر یا سایر ائمه ع نیز زیارت کند پس رو کرده
بسمت بالای سر مبارک و رو بقبله مشغول خواندن دعاها
ماثوره شود و در حدیث حسن کالصحیح از حضرت صادق ع
وارد شده که اگر ترا حاجتی باشد پس بگردان قبر پیغمبر را
در پشت کتفین خود و رو بقبله هر دو دست را بلند
کن

کن و حاجت خود را سئوال کن پس بدر ستیکه نوسر او را تبرک

بر آمدن نماز حاجت انشاء الله پس برود و دست خود در

بالای منبر و دو رمانه پایین آن را بگیرد و روی خود را

مسح کند که بجهة شفای چشم نقل شده و بایستد در نزد

منبر پس حمد و ثنای الهی را بجا آورد و حاجت خود را سئوال

کند و رسول خدا فرموده که منبر من واقع شده بر دروازه

از دروازهای بهشت و پایهای منبر من ترتیب داده شده

در بهشت پس در مقام حضرت رسول که نزد ستون

مابین محراب و منبر است دو رکعت یا بیشتر نماز زیارت

کند و در وداع قبر مطهر مرویست که بگوید صلی الله

علیک لا السلام علیک لا جعله الله آخر

تسلیم علیک و تا تواند نمازها را خود در او مسجد پیغمبر
گذارد که هر نمازی برابر هزار نماز و بروایتی برابر
ده هزار نماز در مسجدهای دیگر است سوای مسجد الحرام
و افضل مواضع مسجد روضه است یعنی ما بین منبر
و قبر مطهر مروی است که پرده از نظرها بر داشته شود
هر آینه می بینند که آن مکان روضه ایست یعنی از باغهای
بهشت است و در حدیث چند ذکر شده که نماز در بیت فاطمه ع
افضل است از روضه و در مدفن آن معصومه خلافست
اصح آنست که در همان بیت است و الحال از محجر بر آن هست
لیکن بهتر آنست که هم در آنجا و هم در روضه و هم در بیت
الاحزان و هم در موضعی که پرده بر آن آویخته اند در قبه

ائمه بقیع در هر جا باشد رجا زیارت حضرت فاطمه زهرا را

بجا آورد و زیارت معروفه آنحضرت اینست یا

مُمْتَحَنَةُ امْتَحَنَکِ اللّٰهُ الَّذی خَلَقَکِ قَبْلَ اَنْ یَخْلُقَکِ

فَوَجَدَکِ لِمَا امْتَحَنَکِ صَابِرَةً وَزَعَمْنَا اَنَّا لَکِ

اَوْلِیَاۤءُ وَمُصَدِّقُونَ وَصَابِرُونَ لِکُلِّ مَا

اَتَانَا بِهِ اَبُوکِ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَآلِهِ وَاَتَانَا

بِهِ وَصِیُّهُ فَاِنَّا نَسْئَلُکِ اِنْ کُنَّا صَدَّقْنَاکِ

اِلَّا اَلْحَقْتِنَا بِتَصْدِیقِنَا لَهُمَا بِالْبُشْرٰی لِنُبَشِّرَ

اَنْفُسَنَا بِاَنَّا قَدْ طَهُرْنَا بِوَلَایَتِکِ وسنت

که در وقت داخل شدن مسجد و بیرون رفتن از آن

صلوات بر پیغمبر و آل او صلعم بفرستد و در زیارت دخی

که مقام اذن خواستن جبرئیل علیه السلام بوده و اکحال اشتیاقی
را نمست در رست باب البقیع این دعا را بخواند
ای جواد ای کریم ای قریب ای بعید اسئلک
اَن تصلّی علی محمد و آل محمد و اسئلک ان ترد
علی نعمتک و ائمه بقیع یعنی حضرت امام حسن و امام
زین العابدین و امام محمد باقر و امام جعفر صادق علیهم السلام
و اگر همه در یک صندوق میباشند بیک لحظه زیارتهای
جامع صغیره یا کبیره زیارت کند و بعد هر امامی دو
رکعت یا بیشتر نماز زیارت بجا آورد و در وداع ایشان
بگوید السلام علیکم و رحمة الله و برکاته استودعکم
و اقرء علیکم السلام آمنا بالله و بالرسول

تم

وَمَا جِئْتُمْ بِهِ وَدَلَلْتُمْ عَلَيْهِ اللّٰهُمَّ فَاكْتُبْنَا
مَعَ الشَّاهِدِينَ و زیارت عباس عم پیغمبر و ابراهیم
فرزند آنحضرت و زوجات آنحضرت را در بقیع و زیارت
حمزه عم پیغمبر را با سایر شهدای احد در یکفرسخی مدینه
و زیارت عبد الله پدر حضرت پیغمبر را در شهر مدینه در خانه
مشهوره به بیت النبی و زیارت اسماعیل پسر حضرت
امام جعفر صادق را بجا آورد و نماز گذارد در مسجد قبا
و مسجد احزاب و سایر مقامات مخصوصه متبرکه را ترک
نکند و در حدیث صحیح هست واگر وامگذارد آمدن مشا
هد را و سنت است که چون اراده بیرون آمدن از مدینه کند
پس غسل کند و بعد از فارغ شدن از حوائج خود قبر

وسواصر وابجهد وداع مثل دفعه اول زيارت كند
وبكويد اللهم لا تجعله اخر العهد من زيارة
قبر نبيك فان توفيتني قبل ذلك فاني اشهد
في مماتي على ما شهدت عليه في حيوتي ان لا
اله الا انت وان محمدا عبدك ورسولك
واز موسى ابن جعفر عليهما السلام منقولست كه چون بزيارة
بيغمبر روي واز اعمال زيارت فارغ شوي دو ركعت
نماز كن وبايست نزد سر انحضرت وبكو السلام عليك
يا نبي الله من ابي وامي وزوجتي وولدي و
حامتي ومن جميع اهل بلدي حرهم وعبدهم
وابيضهم واسودهم بس بهر كس از اهل بلد خود

که بکوئی من بهر نیابت تو زیارت کرده ام صادق
خواهی بود تمّ بداء الاوسط من اوّل النصف
الاخیر من عام تاریخی من الهجرة المصطفویة